

PRESS CLIPPING

Понедељак 01.02.2010. год.

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА ПЕТ ФАМИЛИЈА

Дневник, Датум : 1.2.2010, Страна : 11

НОВА ШАНСА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У ПЕЋИНСИМА

ПЕЋИНСИ: У Пећиначкој општини отворен је конкурс за избегла и интерно расељена лица која до сада нису решила стамбено питање, а који им даје нову шансу да дођу до крова над главом. Конкурс траје до 9. фебруара, а овога пута реч је о помоћи у грађевинском материјалу, за коју је општина добила новац од Комесаријата за избеглице Републике Србије, у износу од 1.875.000 динара, који ће бити распоређен по завршетку конкурса. Правилник о условима и критеријумима за доделу помоћи налази се на сајту Општине Пећинци www.pesinci.org, у секцији „инфо”, подсекција „конкурси”.

Како објашњава општински повереник за избеглице Драгица Петковић, овај конкурс се од претходног разликује по томе што, поред избеглих, могу да учествују и интерно расељена лица.

- Корисницима, који буду изабрани на конкурс, појединачно ће бити додељена помоћ у грађевинском материјалу, у вредности до 375.000 динара, што значи да ћемо бити у могућности да збринемо пет породица избеглих или интерно расељених лица. То, посматрано појединачно, није много, али узимајући у обзир све што је до сада урађено, важно је да се указују нове шансе и да свакодневно решавамо све више потреба наших нових суграђана, како би их брже интегрисали - истакла је Драгица Петковић.

ТЕК НАКОН ПРАКСЕ СТИЖЕ ПЛАТА

Вечерње Новости, Датум : 1.2.2010, Страна : 10

У ТОКУ ОБУКА ЗА МЛАДЕ БЕЗ ИСКУСТВА КОЈА ЋЕ ИМ ОТВОРИТИ ПУТ ДО НОВИХ РАДНИХ МЕСТА

Првенство имају они са слабијим образовањем, Роми, особе са инвалидитетом

На евиденцији Националне службе за запошљавање пријављено је скоро 200.000 младих од 25 до 30 година, што представља више од четвртине укупног броја незапослених у Србији. Зато се у НСЗ управо спроводе два програма за подстицање запошљавања младих, а посебно оних који су „најтеже упошљиви”.

Оба се пројекта баве младим људима са првим и другим степеном стручне спреме, а за њих се издвајају средства из Фонда за запошљавање младих.

- Највећи проблем младих на тржишту рада је недостатак праксе за рад у занимањима за која су се школовали јер савремени послодавци траже практична знања - објашњава Даница Васиљевић, директор Фонда за запошљавање младих и заменик директора НСЗ.

Према подацима из децембра, од укупно 194.000 незапослених младих до 30 година, више од 45.000 има само основну школу, или чак ни то!

- А они са дипломом средње или високе школу не поседују специфична знања за рад на новим технологијама, па морају да се преквалификују или доквалификују јер њихова занимања нису тражена на тржишту рада - додаје директорка.

Фонд за запошљавање младих заједнички су основали Влада Републике Србије и шпански Фонд за остварење миленијумских циљева. **Средства из Фонда за запошљавање младих износе 3,8 милиона долара, и она ће се искористити за обуке, запошљавање и започињање сопственог посла.** Средства ће се конкретно искористити за обуке у институцији, обуке на радном месту, обуке код послодавца, за субвенције доприноса за обавезно социјално осигурање, пробни рад и samozapošljavanje. Сличне је пројекте већ организовала НСЗ, али тек сада, први пут, једна особа може проћи кроз више програма.

За младе који учествују у овим програмима предвиђена је и финансијска подршка која се односи на плаћање превоза, односно за чување деце ако корисници испуњавају одређене услове. За оба су пројекта објављени јавни позиви, а сви млади који желе да се у њих и укључе, могу да се информишу у филијали НСЗ у свом месту.

Право да учествују у овим пројектима, иначе, имају незапослени млади (до 30 година) који имају само први или други степен стручне спреме или они који припадају теже улошљивим групама - Роми, повратници из иностранства у поступку реадмисије, особе за инвалидитетом... Сви они могу конкурисати за различите врсте обука - у институцији, на радном месту, код послодавца... а по завршетку тренинга добиће сертификате да су оспособљени за рад у одређеном занимању.

Антрфиле : ОТВОРЕН КОНКУРС

Кроз посебан Фонд за запошљавање финансираће се запошљавање 3.000 припадника најостљивијих категорија незапослених лица од 15 до 30 година. Уколико задовољавају услове конкурса, пријаве за учешће могу поднети послодавци, а програм је намењен корисницима услуга са подручја филијала НСЗ у Београду, Врању и Новом Саду.

ПРОДАО КОМШИЈИНУ КУЋУ

Политика, Датум : 1.2.2010, Страна : А16

Како је Ратомир Маунага на непоштен начин остао без дома у Семизовцу код Вогишће

Вишеград – Када је Ратомир Маунага крајем 1995. године, заједно са већином Срба око Сарајева, одлучио да крене у избеглиштво, кључеве старе породичне куће и нове троспратнице, покривене 1991. године, предао је сада већ покојном рођаку Милу Маунаги. – Зауоставим се у Вишеграду, где и данас станује заједно са супругом Надом – прича Маунага, ратни војни инвалид и отац погинулог борца. Но, како је у стару и нову кућу већ почетком 1996. године ушао комшија Мехдија Шкриељ, позвао га је телефоном и замолио да посредством адвоката сачине уговор о њиховом чувању.

– Уговором смо јасно прецизирали да се две куће са земљиштем и пратећим објектима предају на чување Мехдији Шкриељу до мог повратка, уз посебну клаузулу да он нема право да је отуђи, прода или уништи – прича Ратомир Маунага, показујући нам оригинал уговора од 17. марта 1996. године. Мислио је, каже, да је то био добар потез да заштити своју имовину, ни у сну не слутећи да ће Шкриељ ускоро окренути лист и на волшебан начин његову нову кућу, већ 12. фебруара 1997. године, продати за свој рачун, извесном Суљу Пузу!

– Без сумње да је он поменути уговор о чувању морао фалсификовати и злоупотребити без мог знања, дописујући нове клаузуле, јер напосто не могу да верујем на основу чега је 12. фебруара 1997. године адвокат Бориша Станић из Сарајева могао да сачини уговор о

купопродаји нове куће и земљишта од преко једног дунума, наводно између мене и Суља Пуза. На основу тих лажних папира Шкриељ је чак успео моју кућу, без мог знања и сагласности, и да укњижи у надлежним службама општине Вогошћа, жали се Маунага. Показује нам и анекс купопродајног уговора који је 22. априла 1999. године сачинио адвокат Атиф Џафо из Вогошће. Сазнавши за те мутне радње, Маунага је још 1997. године надлежном суду у Сарајеву поднео тужбу, тражећи да му се врати поменута имовина коју је без његовог знања продао Мехдија Шкриељ за суму од 30.000 марака.

– Он је у неким папирима навео како ми је, наводно, „већ дао 5.000 марака, а да ће остатак дати кад буде имао пара”, што наравно није истина – тврди Маунага, подсећајући да су га за протеклих 12 година, откако је поднео тужбу суду у Сарајеву, звали само једном, да утврде веродостојност његовог потписа на тужби, и никад више!

Разочарани Маунага додаје да је у више наврата добијао позитивна судска решења, али да се Шкриељ увек на њих жалио, тако да се судска рашомонијада отегла у недоглед. У међувремену је нови власник на основу лажних папира потпуно уредио кућу, а имање оградио високом белом оградом, која је тонирана са истом бојом фасаде.

– Кућа је на атрактивној локацији, уз фреквентни магистрални пут Сарајево–Олово, одмах уз бензинску пумпу. Али шта вреди кад за мене, попут бројних избеглих Срба са подручја Вогошће, очигледно нема правде – закључује Маунага, најављујући наставак правне борбе за враћање отете имовине.

PRESS CLIPPING

Уторак 02.02.2010. год.

ИСТО КАО У “ЛИМЕНЦИ“

Вечерње Новости, Датум : 2.2.2010, Страна : 37

НЕИЗВЕСНА СУДБИНА 200 РОМА У ЛЕПОСАВИЋУ

ЛЕПОСАВИЋ - Око 200 Рома из јужног дела Косовске Митровице и других делова Косова и Метохије и ову (једанаесту) зиму проводи у напуштеном металном хангару Војске Југославије у центру Лепосавића где су услови за живот најблаже речено - ужасни. О прогнаним Ромима скоро да више нико не брине, а сви апели домаћој и светској јавности да им се обезбеди неки смештај до сада су остали без резултата.

Пресушиле су и донације хуманитарних организација, па многи од ових несрећних људи, осим што се смрзавају, често и данима гладују. Становници овог „лименог кампа“ у коме је пуно мале деце не знају да ли ће сви на броју дочекати пролеће и још једном апелују на Владу у Београду да уз помоћ међународне заједнице за њих нађе неко решење. О повратку међу Албанце не размишљају, јер би им, како кажу, у јужној Косовској Митровици, Вучитрну или Србици били угрожени животи.

СУБВЕНЦИЈЕ ЗА МАЛИШАНЕ

Преглед, Датум : 2.2.2010, Страна : 4

Олакшице за децу која иду у обданишта се крећу од 35 до 89 одсто

У београдским вртићима тренутно борави 43.861 дете. По старој регресној скали, највишу цену вртића плаћало је 35 одсто родитеља, а најнижу 11 одсто родитеља

У целодневном боравку у београдским вртићима тренутно борави 43.861 дете, различитим облицима рада обухваћено је њих још 12.000, као и 1.100 малишана која се налазе на болничком лечењу. Свако дете које иде у вртић град субвенционирше у просеку од 35 до 89 процената.

По старој регресној скали, највишу цену вртића плаћало је 35 одсто родитеља, а најнижу 11 одсто родитеља, рекла је секретарка за децју заштиту Љиљана Јовчић, на данашњој конференцији за новинаре одржаној на Тргу Николе Пашића 6, поводом измена цене услуга боравка деце у предшколским установама.

– Град са 89 одсто субвенционирше петочлане породице чији је укупан приход преко 33.000 динара, а са 35 одсто она петочлана домаћинства чији је укупан приход преко 87.000 динара. Оно што је веома битно јесте и то да свако дете које одређени број дана у месецу не долази у вртић не плаћа пуну цену него само режијске трошкове који износе 50 одсто укупне дневне цене вртића.

На све ово остварују се и додатни попусти које смо предвидели Правилником о регресирању трошкова боравка деце у предшколским установама. Тако, уколико породица има двоје деце у вртићу, она ће остварити попуст од двадесет процената за свако дете, уколико има троје, за прво двоје оствариће попуст по двадесет процената, а за треће,

четврто и дупле близанце по 50 процената. Самохрани родитељ моћи ће да оствари попуст од 25 процената, они који отплаћују стамбени кредит или су подстанари десет процената.

Бесплатно ће у вртићима боравити деца корисници права на материјално обезбеђење, деца ратних војних инвалида, она без родитељског старања, деца са сметњама у психофизичком развоју, деца избеглица који нису у радном односу, као и деца из Сигурне куће. Са повећањем цена услуге од 16,64 процента свако дете ће вртић плаћати просечно 4.500 динара месечно. У исто време приватна обданишта родитељи плаћају у просеку од 200 до 300 евра и та цена је фиксна, без обзира на то да ли деца долазе у вртић или не – рекла је Љиљана Јовчић.

Према њеним речима, до сада је поднето око 17.500 захтева за остваривање бар једног права на субвенционисање боравка детета у предшколској установи по новом правилнику. Иначе, последња корекција цена услуга у предшколским установама извршена је 1. јула 2007. године.

Тада је економска цена боравка у вртићу износила 11.430 динара, а данас је она 13.332 динара месечно. Од 1. фебруара најнижа цена за боравак детета у вртићу биће 1.466, а највиша 8.665 динара.

Љиљана Јовчић истакла је да у априлу више неће постојати листе чекања за децу чија су оба родитеља запослена. После тога, стратегија града је да се иде на проширење капацитета за децу чији је један родитељ запослен, а њих је око 1.700.

СРБИМА УГРОЖЕНО ПРАВО НА ЖИВОТ

Правда, Датум : 2.2.2010, Страна : 7

ВЕЋИНА ГРАЂАНА КОСОВА ПОДРЖАВА СТВАРАЊЕ ВЕЛИКЕ АЛБАНИЈЕ

Србе на Косову нису изненадили резултати „Галуповог“ истраживања, по којем већина грађана Косова подржава стварање Велике Албаније. Они кажу да је јасно да је независност Косова само прелазна фаза ка остварењу тог циља, а да власт не предузима конкретне и довољне кораке да сачува суверенитет Србије и заштити Србе на Космету. Наиме, по „Галуповом“ истраживању убедљива већина грађана Косова и Албаније подржава стварање Велике Албаније, док готово сваки други испитаник сматра да је то и вероватно у блиској будућности.

На питање да ли подржавају формирање Велике Албаније, потврдно је одговорило 74,2 одсто испитаника на Косову и 70,5 одсто у Албанији. Председник Српског националног већа северног Косова, Милан Ивановић, каже да је невероватно да је у модерном добу могуће стварање једне такве парламентарне државе, и да уколико би се то десило, последице би биле погубне по цео Балкан.

Није угрожен територијални интегритет само Србије већ и западне Македоније, Грчке и Црне Горе. Стварањем Велике Албаније дошло би до шире дестабилизације. Мере које предузима Београд да то спречи су неозбиљне. Њихова стратегија је само декларативна. Осим вербалне осуде, не раде ништа да заштите Косово, чак напротив – каже Ивановић. **Он наглашава да је Србима на Косову угрожено право на живот.**

– Они страхују за своју безбедност, држи их само нада и ишчекивање да ће се став српске Владе променити јер овакав пасиван, неозбиљан и неодговоран иде на руку Питеру Фејту и његовим плановима о стварању Велике Албаније. Власт треба да ради по Уставу и закону, како су већ обећали народу – закључује Ивановић. Потпредседник Скупштине заједница општина КиМ, Марко Јакшић, каже да до независности Косова и стварања Велике Албаније не може да дође без помоћи Београда, а да је власт саучесник Албанцима и интересима страних сила.

– У јавним наступима Влада се бори против независности Косова, а ради нешто сасвим друго. Запад има јаке интересе да дође до стварања Велике Албаније. **У време светске економске кризе ЕУ и Америка дају заједно милијарду и по евра годишње** Косову. Будућност преосталих Срба тамо зависи од Запада. Ако они дају такав миг, Албанци ће без размишљања напасти Србе. Да ли ће се Срби и даље расељавати, зависи од политике председника Бориса Тадића, који је дао заклетву да ће штити сваког грађанина Србије – сматра Јакшић.

МЕСИЋ ОДЛИКОВАО СОЊУ БИСЕРКО

24 сата, Датум : 2.2.2010, Страна : 5

Бисерко се захвалила Месићу на одликовању...

Месић је касније увече одликовао и Бранислава Мићуновића, министра културе, спорта и медија Црне Горе...

ПРИЗНАЊЕ - Одлазећи председник Хрватске Стјепан Месић одликовао је данас председницу Хелсиншког одбора за људска права Србије Соњу Бисерко. Бисерко је одликована због „особитог доприноса у борби за људска и грађанска права хрватске и осталих националних мањина у Србији, као и за изградњу темеља за нормализацију односа између Хрватске и Србије”. Уручивши јој Ред кнеза Трпимира с огрлицом и Даницом, Месић је нагласио да је Бисерко била „међу првима који су јавно и јасно осудили ултранационалистичку политику режима Слободана Милошевића”.

Бисерко се захвалила Месићу на одликовању, наводећи да је поносна и на то што је Хелсиншки одбор био једна од првих организација која се бавила повратком и реинтеграцијом Срба у Хрватској.

Месић је данас одликовао и директора Јерусалемског центра „Симон Визентал” Ефраима Зурофа за „особит допринос борби против историјског ревизионизма и реafirмисања антифашистичких темеља Хрватске и успостављању добрих односа Хрватске и Израела”. Захваливши се Месићу на одликовању, Зуроф је, између осталог, казао да је суђење бившем команданту логора Јасеновац Динку Шакићу „био најважнији правни поступак икада покренут против локалног сарадника нациста у посткомунистичкој Европи”. Месић је касније увече одликовао и Бранислава Мићуновића, министра културе, спорта и медија Црне Горе.

PRESS CLIPPING

Четвртак 04.02.2010. год.

ЛОНЧАРЕВИЋИ ПОНОВО ИМАЈУ СТАЛНУ АДРЕСУ

Дневник, Датум : 4.2.2010, Страна : 11

НОВА КУЋА ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ У БУЋАНОВЦИМА

БУЋАНОВЦИ: Породица Борислава Лончаревића, супруга Снежана, кћерке Дајана, Данијела и Драгана, после петнаест година, поново имају кућну адресу, овог пута у селу Буђановци код Руме. Борислав и Снежана Лончаревић стигли су у Срем после „олује” у Книнској крајини. Прихватили су их добри људи, а њих двоје су радили и сањали свој кров над главом. У Доњој Постуши код Петриње остала им је кућа, имање домаћинско, а они са торбама у рукама кренули у непознато.

Петнаест година смо провели без игде ичега, радили код добрих људи, становали, плаћали кирју. Стекли смо овде у Срему и три дивне девојчице - Сремице. И ево, ову петнаесту зиму у Срему провешћу у својој кући, на своме. **Имам кућни број и адресу, поново, као да сам се овог трена родио** – прича нам Борислав Лончаревић, испред нове кућице, док снег веје и хладноћа стеже.

Лончаревићи су од Комесаријата за избеглице добили 6.200 евра да купе кућу у селу. Стару, готово рушевну кућу, са баштом купили су у Буђановцима за 7.500 евра. На оних 6.200 од државе, Борислав је додао још 1.800 евра, зарадили он и Снежана, чували да се једног дана скуће овде у Срему.

Кућу је Борислав одмах порушио и на истом темељу сазидао нову, омалтерисао унутра и уселио. Планава је на претек, али, мораће да сачека пролеће. Ово је за мене дворац. Имаће на банији још нисам решио, тешко се то продаје, нас уцењују, па чекам, можда се у Хрватској нешто и промени набоље. Сада нам је много лакше, имамо свој дом, свој кров над главом, мало окућнице. Али, двориште ми празно, ни коке, ни кучета, али полако, све ће на пролеће већ изгледати другачије, лепше него данас. Имам и добре комшије, а то је веома важно - објашњава Борислав.

Девојчице су очигледно задовољне. Свих ових година, док су се Лончаревићи селили под изнајмљени кров над главом, деца су мајку питала хоће ли они икад имати своју кућу.

-Највише ме болело кад ме деца питају када ћемо једном и ми имати своју кућу, да не мењају школу скоро сваке године. И ево наша кућица, јесте мала, али је наша и уз то још нова. Четрнаест зима смо провели у туђим кућама, а ове петнаесте ложићу пећ у својој кући, ко је срећнији од нас - говори Снежана Лончаревић и нуди нас ракијом и шунком.

На растанку Борислав Лончаревић нас моли да запишемо да се захваљује људима из комесаријата за избеглице, али првенствено својим – румским општинарима, председнику Горану Вуковићу, његовом заменику Драгану Кардашу и председнику Скупштине Ненаду Боровићу. Записујемо, а Борислав додаје: - Да њих није било још би ја и моја породица били без сталне кућне адресе!

БЕЗ СТРУЈЕ 22 ПОРОДИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 4.2.2010, Страна : 34

Остало 15 домаћих и седам избегличких. Рачуне раније плаћао УНХЦР

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - У објектима старе касарне у Петровцу на Млави, некадашњем колективном центру за смештај избеглица, још живе 22 породице које одбијају да се иселе. Реч је о 15 социјално угрожених локалних породица и седам избегличких, које су прошлог месеца остале у мраку, јер им је искључена струја због неплаћених рачуна. Нашој редакцији јавили су се неки од станара, наводећи да међу њима има болесних и деце.

- Једва смо и до сада преживљавали, сналазећи се за новац и храну. Сада нам је још теже, јер смо остали у мраку. Нити имамо новац да платимо заостале рачуне, нити где да се одселимо - рекли су нам ови станари.

Иако је реч о породицама које су лошег материјалног стања, локална самоуправа не може да им обезбеди плаћање комуналних рачуна из буџета. Кажу да тих средстава нема, нити им је то обавеза.

- Колективни центар “Касарна” званично је затворен 10. децембра прошле године и од тада је престала обавеза УНХЦР да плаћа рачуне. До тада су све породице из овог центра збринуте кроз различите пројекте, што су неке од њих одбиле и на своју руку остале у згради. У међувремену, њима су се придружиле и социјално угрожене породице из Петровца. Иако су оне до сада одбијале свако понуђено пресељење, покушаћемо да пронађемо неко решење за њихов проблем - каже Драган Благојевић, повереник за избеглице у општини Петровац.

У колективном центру “Касарна”, отвореном 1995. године, у почетку је боравило око 400 избеглица из свих крајева бивше Југославије, највише из Хрватске. Неке су успеле да се саме изборе за егзистенцију одласком у иностранство или повратком у завичај, док су некима додељени станови у зградама које су за њих подигнуте у Петровцу, уз помоћ донација немачке и америчке хуманитарне организације. Стамбено питање неке избеглице решиле су и кроз пројекат доделе грађевинског материјала за подизање кућа. **За породице које су још у приватном смештају, на пролеће почиње подизање шест монтажних кућа, захваљујући помоћи италијанске невладине организације Интер СОС. Њихова градња почеће у априлу, а усељење се планира за крај августа.**

Антрфиле : ДОБИЛИ ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ

ОД седам избегличких породица из “Касарне”, које према ранг- листи нису оствариле право на коришћење раније додељених станова, три су добиле грађевински материјал за завршетак започетог стамбеног објекта, али су и даље, самоиницијативно, наставиле да живе у колективном центру. Преостале четири породице нису се определиле ни за један од понуђених програма, као што су пресељење у други колективни центар, откуп домаћинства са окућницом или програм доделе једнократне робно-новчане помоћи.

PRESS CLIPPING

Петак 05.02.2010. год.

ПРО ПРОГРАМ ПОМАЖЕ ЗАПОШЉАВАЊЕ УГРОЖЕНИХ ЛИЦА

Данас – Санџак, Датум : 5.2.2010, Страна : 6

Нови Пазар - Програм „Укључивање угрожених група на тржиште рада“ Национална служба за запошљавање уз финансијску помоћ ПРО програма реализоваће у наредним месецима у општинама југозападне Србије. Незапослени са територије Новог Пазара, Тутина, Сјенице, Нове Вароши, Прибоја и Пријепоља, који се налазе на евиденцији незапослених, треба да поднесу захтеве за коришћење активних мера запошљавања. Активне мере обухватају обуку у институцијама, на радном месту, код послодаваца, пробни рад и субвенције за доприносе и самозапошљавање. Субвенције су намењене за новоотворене делатности и такви кандидати добијаће одједном 160 хиљада динара.

Приоритет у овом програму имају интерно расељена лица, повратници на основу Споразума о реадмисији, избеглице и Роми. Активне мере запошљавања су дефинисане након разговора са представницима Националне службе за запошљавање, локалних самоуправа, развојних агенција и других заинтересованих страна. „Кључни партнер у овом послу нам је Национална служба за запошљавање и заједнички циљ нам је да у ових шест локалних самоуправа отворимо 60 радних места“, наводи Грем Тиндал, менаџер ПРО програма.

Овај пројекат са 145.000 долара финансирају владе Швајцарске и Лихтештајна. Подстицање запошљавања је једна од активности Пројекта о миграцијама чији је циљ побољшање приступа услугама социјалне заштите, интеграције миграната у систем образовања и управљања миграцијама. То је посебна активност ПРО програма, чије све програме финансирају Европска унија и Влада Швајцарске.

НЕТАЧАН БРОЈ СРБА ПОВРАТНИКА

Дневник, Датум : 5.2.2010, Страна : 25

САРАЈЕВО: Секретар Министарства за људска права и избеглице БиХ Драго Ковач демантовао је извештај Владе БиХ, према којем се из избеглиштва вратило 139.000 Срба. Према истом извештају а интерес за повратак исказало још 180.000 људи српске националности.

„Ради се о очитој манипулацији Владе Федерације БиХ, јер, према подацима релевантних међународних институција, у том ентитету живи мање од четири одсто Срба у односу на предратни број становника српске националности“, рекао је Ковач медијима Републике Српске. Он је додао да је Сарајево најбољи пример стварног повратка, где се од предратних 150.000 Срба, у тај град вратило њих 8.000, од којих ни један одсто није запослено.

Председник Удружења расељених лица из Федерације БиХ Вељко Стевановић каже да на подручју целе Федерације БиХ живи мање од три одсто Срба, а да је највеће етничко чишћење извршено у средњој Босни, где Срба више уопште нема.

НА ПРАВОМ СТЕ ПУТУ КА ЕУ
Политика, Датум : 5.2.2010, Страна : А2

ИНТЕРВЈУ: АЛЕКСАНДАР СТУБ, министар иностраних послова Финске

Посета финског шефа дипломатије Београду искоришћена за размену мишљења о питањима чланства Србије у ЕУ, проблему Косова и Метохије и приликама на Балкану Србија је на правом путу ка Европској унији,, изјавио је јуче за „Политику” министар иностраних послова Финске Александер Стуб. Фински дипломата је, такође, нагласио задовољство због либерализације визног режима, као и чињенице да ствари напредују и када је реч о примени Споразума о стабилизацији и придруживању. Али, господин Стуб, истовремено, није крио да решавање проблема Косова и Метохије игра значајну улогу на путу Србије ка ЕУ.

Министар иностраних послова Финске није човек који губи време. У протекла четири дана посетио је чак пет држава у региону. Боравак у Београду искоришћен је за сусрете са српским колегом Вуком Јеремићем и премијером Мирком Цветковићем. Како каже министар Стуб, тема за разговор је било и те како много: од политичке ситуације на Балкану, са посебним освртом на косметски проблем, па преко билатералних српско-финских односа, до размене искустава у превазилажењу финансијске кризе која је захватила већи део света. Нашло се времена и за интервјуу „Политици”. Тема која се природно наметала јесте – ситуација у јужној српској покрајини.

Финска је једна од земаља ЕУ које су признале независност Косова. Који су били ваши мотиви за то признање, и шта сте тиме желели да постигнете?

Косово су признале 22 државе чланице Европске уније. Пре свега, ми верујемо у суверенитет и територијални интегритет националних држава. Било је покушаја да се посредује између Србије и Косова неких отприлике осам година. Имали смо и план Мартија Ахтисарија. Створен је јак осећај да Албанци са Косова желе да буду јединствен идентитет и независна држава, и ми смо у консултацијама у оквиру ЕУ дошли до закључка да је то добар пут напред. Не треба сметнути с ума да се ми у ЕУ трудимо да створимо простор без граница, а не свет граница. Али, постоје и индивидуалности и стога смо и дошли до оваквог закључка.

Велики број Срба и припадника осталих етничких група више од десет година након сукоба у јужној покрајини не може да се врати у своје домове. Тако гледајући, да ли мислите да сте током свих ових година учинили довољно на Косову?

Прво и основно, постигли смо мир.

Да, али мир је обезбеђен пре признавања независности?

То је веома нестабилан мир. Не заборавите да је све почело ратом. Суровим ратом. Наравно, много је нерешених проблема. Нису успостављене многе институције, владавина права, и даље постоји око 40.000 нерешених имовинских случајева, безброј је ратних и других злочина који нису решени, много је корупције... Дакле, остало је још много посла да се уради.

Јуче сте разговарали са косовским премијером Хашимом Тачијем. Да ли је Косово, по Вашем мишљењу, постигло ниво суверенитета који би му омогућио да функционише самостално, без помоћи међународне заједнице?

За то је потребно време. Политичка ситуација је, наравно, и даље нестабилна. Али, мислим да је рад Кфора, пре свега, у успостављању стабилности био успешан. Мислим и

да Питер Фејт, цивилни администратор ЕУ на Косову, добро ради свој посао као и да је мисија Еулекс успешна. Наравно, не бисмо смели да се опуштамо у том мишљењу, свашта још може да се догоди. Али то је већ природа Балкана. Фински војници су у оквиру међународних снага распоређени на Косову. Каква су њихова искуства?

Да, њих је тренутно 250, и према ономе што су нам рекли, мисија им није тако компликована. Они нису имали никаквих већих инцидената, и то би требало да значи да се ситуација ипак креће у добром правцу.

Финска је једна од 35 земаља које су укључене у расправу о правној утемељености косовске независности, а која се води при Међународном суду правде у Хагу. Шта мислите, без обзира на то каква ће бити коначна одлука судија, како ће тај процес утицати на могуће сличне процесе у будућности?

То је доста хипотетичко питање и више је за стручњаке из света политике, него из области права. Мислим да ће одлука бити релативно двосмислена, али до тада, сачекајмо. Суштина је у томе што Србија жели и треба да буде на путу ка ЕУ. Али, исто тако, мислим да пре но што се проблем Косова разреши у самој Србији чланство у ЕУ није могуће. Србија мора да се погледа у огледало и упита се – шта жели.

У последње време има ставова да главни проблем Балкана није Косово него Босна и Херцеговина.

Главни проблем Балкана је национализам. И то се односи на све државе. Национализам и емоције. Видели смо шта је та комбинација могла да уради у Првом и Другом светском рату, као и у ратовима на Балкану. Мислим да људи на западни Балкан гледају са пажњом. То је још увек нестабилан простор. А најнестабилнија је, вероватно, управо Босна и Херцеговина. Ту је, потом, проблем имена Македоније, које још није разрешено. Треће је питање Косова и Србије које носи много напетости. Има и других мањих проблема као што су гранични спор између Хрватске и Словеније... Другим речима, постоји много малих, пригушених ватри и свашта би могло те ватре да уједини у већи пламен. Управо стога морамо о западном Балкану да размишљамо озбиљно. И што га ближе будемо држали уз пут ка ЕУ, то боље.

Шта Србија може да понуди Финској, а шта Финска Србији када је реч о економској сарадњи?

Мислим да на те ствари треба гледати шире. Финска је чланица Европске уније, као и чланица еврозоне. Наравно, Финска има своју економију, али је, истовремено, део највеће економије у свету. Оно што ми (Финска и Србија) можемо једни другима да понудимо јесте интеграција у Европску унију. Наравно, билатерални односи су и даље веома важни, али они данас имају и ширу позадину, а то је сарадња са Европском унијом. То је најважније. Оно што Финска може да понуди Србији јесте помоћ на путу ка ЕУ. А ја се надам да Србија Финској, заузврат, може да понуди све мере које су неопходне за чланство у ЕУ.

На крају, каква би била Ваша порука Србији?

Мислим да је Србија велика земља, и то не говорим само зато што сам велики љубитељ спорта. Такође, мислим да је једини пут Србије напред, пут у ЕУ. Морате чврсто да верујете у европске интеграције. То није једносмеран пут. Али је важно истаћи да Србија треба да постане чланица ЕУ, а не ЕУ чланица Србије. Пут неће бити лак. Национализми морају да буду угашени. Много где ћете морати да попустите. Али чланство вам је као награда на крају тешког дана. Ја Србију, свакако, видим у ЕУ. У том смислу можете да рачунате на нашу помоћ.

PRESS CLIPPING

Субота 06.02.2010. год.

НА КРШУ ВРЕМЕ СТОЈИ

Вечерње Новости, Датум : 6.2.2010, Страна : 13

НИ ПОЛА ГОДИНЕ ОД ЛОКАЛНИХ ИЗБОРА У КНИНСКУ КРАЈИНУ НИСУ СТИГЛИ БОЉИ ДАНИ

У опустелим селима куће обновљене, али нема свадби, рођења, посла...

ХЛАДАН ваздух и бура струје опустелим селима надомак Книна. Куће су обновљене, али улице - и даље празне. Мало ко овамо свраћа, нарочито зими.

Шест месеци раније, пролеће је у подножју Динаре било у знаку изборне кампање - обећања велика, наде расле. Нова радна места, нови путеви...

- Ништа се од онда није променило. И време стоји у овом кршу - причају у кући Јоветића, село Нунић. Само су псовке гласније. Нижу се на рачун „вијећника“, „политичара“, „начелника опћина“...

- Све њих за нас баш брига - окупљени су за истим столом и Срби и Хрвати.

- Ето, рат је прошао, и сад смо сви на истој страни. Гласно „додају“ шале и вино. Један поред другог седе Бранко Кардум звани „усташа“, Радован Зорица „четник“ и Миле „комуњара“.

- Нема посла. Само да нам је да нешто радимо, свима би лакше било - закључују синхронизовано док им чаше пуни снајка Данијела. Она, више себи у браду, изговара:

- Само да ми је да школујем ово двоје деце. Срећом, добри су и хоће да уче. Док одрасли поново хабају исте теме, деца су у старој, летњој кухињи. Баба Бисерка кува им јагњетину на „смедеревцу“. А ови „маћи“, како их баба зове од милоште, забављају се својим пословима. Сава зури у монитор, а сестрица пуни флашицу млеком. Иде да нахрани јагње. То је њено задужење за данас.

У овим селима сви живе од оваца. Свака кућа има по стадо.

- Ма и око њих се Срби посваде. Ко има више оваца, више га мрзе - причају и у комшилику, код газда Нине. - А шта ћеш друго да радиш. Нема овде ни земље ни травке. Највећа њива ко београдски базен.

Камењар делује сурово. Сунце вара. Близанци Зеџ слажу дрва. Браћа, промрзлим прстима и у уједначеном ритму набацују цепанице на колица.

- Највише нас овај пас радује, са њим се најбоље испричам - шали се Здравко док милује младог вучјака.

У селима око Книна данас је мало људи. Вратило се свега неколико хиљада после „Олује“. Лети неко и дође, углавном родбина из „града“. Чекају их са нестрпљењем „локалци“, да баце нешто на ражањ и одиграју партију „беле“.

Пролеће овде, осим гостију, најављује и посао.

- Ето чекам мај, јун па да кренем у бербу смиља - прича о свом новом послу Радован Зорица. - Литар уља кошта 1.800 евра. Увозе га Енглези. Ми им овде све припремимо, а они тамо ваде етерична уља, а ваљда праве и неке лекове, ко ће га знати.

За ову боцу потребно је убрати - тону.

- Плаћамо радницима три куне по кили. Они до подне могу да уберу и до 200 кила, а то је сто евра на руке. Упртимо те жбунове на колица па право у задругу. Тада почиње одбројавање. До пара, до богатијег лета. До нових обећања и нових избора.

Антрфиле : ГОСПОЋА КОЗА

МОМЦИ су на овом кршу у већини. Свадба се ретко овде прави, а ни љубави не цветају.
- Неће даме у овај камењар - причају, кроз шалу. - Све би оне у град, на готово. Овде је нежнији пол само - коза.

БЕЛИ БАРЈАК

Правда, Датум : 6.2.2010, Страна : 20

Стјуарт Цонс, један од микрофона Хилари Клинтон, каже: „Независност Косова је неповратна, земље у региону су то признале и желимо да се Србија придружи“.

Кад САД нешто кажу, то је казано! Неће се повући, шта год суд у Хагу мислио. Њима је важнији имиџ но животи милиона људи у свету које убијају ради својих себичних интереса. Наша Влада и даље гаји наду да ће суд у Хагу стати на нашу страну! Време је да схватимо суровост данашњег доба и супротставимо се опасностима које нас угрожавају новом стратегијом и облицима борбе за опстанак.

Ако Влада то не може, ако није спремна на жртве за слободу – сретан јој пут! Политичар у Србији, који није и ратник, слаб је политичар.

Успаничила се војска, министар, Влада – што се КФОР смањује. Као, „ко ће да штити Србе“? Нарочито је узнемирен Оливер Ивановић и остали који су отписали КиМ. Радујте се, бре, биће четири-пет хиљада непријатељских војника мање на КиМ, што повећава наше шансе да га одбранимо. А што се тиче заштите од балиста, ствар стоји овако: ако сами не чувамо своју гузицу – КФОР то сигурно неће!

НАТО шеф А. Ф. Расмунсен „снажно подржава“ план П. Фејта за проширење власти Приштине на север Косова. А владајућа коалиција и „пета колона“ интензивирају напоре да се укључимо у НАТО?! Буди бог с нама. Уместо мржње према непријатељу војно-полицијски врх инсистира на љубави с њим. То је као кад би пољубио змију звечарку! Најпре нас је Шутановац „обрадовао“ похвалом од САД за војну сарадњу, а сада и Дачић тврди да су САД задовољне сарадњом са МУПом Србије и високо цене допринос СПС-а формирању и раду садашње „демократске“ владе!? Пошто су нам САД и НАТО непријатељи, што је и званично оверено бомбардовањем Србије и окупацијом КиМ 1999, човек здравог разума се пита шта ово значи? Неће проћи! Лично бих се више радовао и осећао сигурније да САД и НАТО куде и псују нашу војску и полицију, а и они њих! Владици службеници при обиласку КиМ и сусрету са КПС дижу бели барјак и беже за Београд главом без обзира. Боље да и не иду тамо, јер брукају земљу славну по добрим радницима и храбрим ратницима. МИП Вук Јеремић промовише овакав став: „најважније је сачувати присебност и не реаговати непромишљено на покушаје провокације, ма колико она за нас била болна“ – што је у духу пацифистичког и дефетистичког става Владе када је у питању одбрана Косова.

Ипак, не машу сви белим барјаком. Срби на КиМ десет година стоички подносе шиканирање балиста и храбро бране породице и родно огњиште. Србија не цени довољно своје једине јунаке. О њима се не пишу романи, ни драме, не снимају филмови и ТВ серије. Филмска трака се немилице троши на екранизацију безвредних и сладуњавих прича Мир Јам и Ненада Чанка, или за наручене филмове из иностранства. Мала смо земља и без јаких савезника рањива. Савезници постоје, али наше руководство од „дрвећа не види шуму“. Стотине несврстаних држава, укључујући и велесиле, попут Русије, Кине,

Индије, наши су пријатељи, спремни да помогну. То је Титова заслуга. Од нас све зависи. Да би они подржали нашу борбу за КиМ – почнимо да се стварно боримо за њега. Нисмо угледна земља, а још мање лидер региона са овако кукавном политиком одбране КиМ, са стално незадовољним сељацима и радницима, који нон-стоп штрајкују. Југославија је била лидер Балкана и несврстаних захваљујући победоносној НОБ, фантастичним резултатима у изградњи земље (од 1947. до 1980, годишњи раст друштвеног производа био је 5,9 одсто) и самосталном и независном спољном политиком. **Повратак избеглица на КиМ је најважнији задатак Владе. Не очекујмо да ће то да обезбеди међународна заједница. Тим очекивањем Влада крије неспособност и лош рад. Повратак је наша битка за КиМ и њен успех раван је победи у рату.**

Генерал Стеван Мирковић

PRESS CLIPPING

Понедељак 08.02.2010. год.

НЕ ДАЈУ МИРА МРТВИМА

Вечерње Новости, Датум : 7.2.2010, Страна : 4

СРБИ НА КиМ ЗА ВЕЛИКЕ ЗАДУШНИЦЕ ОБИШЛИ ГРОБОВЕ НАЈМИЛИЈИХ

Обистиниле се црне слутње, скрнављење српских гробова не престаје

Зимске или Велике задушнице биле су јуче прилика Србима из северне Косовске Митровице да, уз обезбеђење Косовске полицијске службе, обиђу гробове својих најмилијих на гробљу у јужном, албанском делу града. Масовније него икада, аутобусима “Космет превоза”, неколико стотина Срба кренуло је у осам сати пут јужног дела града. Страх и неизвесност шта ће их дочекати на гробљу, које је до сада више пута уништавано, били су приметни у сваком аутобусу. **Црне слутње о новим рушењима и скрнављењима српских гробова, најалост, обистиниле су се.**

- Поново су рушили. Ено, гробови Кисића су порушени, а у новембру су били читави. Однели су и ограду, иако је била трула и није вредела ништа. Шта им ово значи. Само да нам наносе бол и патњу - каже средовечни човек, док по веома хладном времену покушава да запали свећу својој супрузи. Тихим гласом, као да тражи помоћ од Бога. - Кад би бар наше мртве оставили на миру, да их не дирају и не руше им вечну кућу.

Срби су се на гробљу у јужном делу града сахрањивали до јуна 1999. године, а у последњих десет година то чине на гробљу у селу Рударе надомак Звечана. У северном делу града, на улазу у Косовску Митровицу, налази се муслиманско гробље, које посећују Албанци и на којем ниједан надгробни споменик није порушен и оскрнављен. Насупрот томе, српско гробље у јужном делу града уништено је готово 90 одсто.

У организацији Министарства за Косово и Метохију и Удружења расељених, неколико стотина Срба обишло је гробове својих најмилијих у Гњилану, Муштутишту, Дечанима, Пећи, Обилићу и Ђаковици. Није било инцидената.

Антрфиле : БОШЊАЦИ ИЗАЗВАЛИ КОЛАПС

НА граничном прелазу између Склана у Републици Српској и Бајине Баште у Србији дошло је до великог застоја у саобраћају јер су припадници граничне полиције Босне и Херцеговине вршили ригорозну и непотребну контролу грађана који су из Србије кренули да запале свеће на гробљима у скеланском подручју.

- Припадници граничне полиције из реда Бошњака намерно су изазвали колапс у саобраћају тако да више стотина Срба неће моћи данас на Задушнице да благовремено обиђу гробове својих најмилијих - рекао је председник СО Сребреница Радомир Павловић.

PRESS CLIPPING

Уторак 09.02.2010. год.

НАСЕЉЕ ОГРАЂЕНО КАО ЛОГОР

Пресс, Датум : 9.2.2010, Страна : 16

Плацеви на којима су изграђене куће у Зеленгори продати као њиве. Купац је оградио имање жицом, а власници кућа су се за помоћ обратили председнику Тадићу

КУЛА - Насеље Зеленгора између Црвенке и Крушчића, у општини Кула, ограђено је жицом као логор. Плацеви на којима су подигнуте куће продати су као пољопривредно земљиште. Купац Никола Џомба је делове насеља оградио, а Зеленгорци се жале да су изложени претњама госпде у циповима и да пси чувари газдиног имања слободно шетају насељем.

Представници општине Кула истичу да житељима Зеленгоре не могу да пруже никакву другу подршку осим моралне, и препоручују им да право на нормалан живот остваре судским путем. Огорчени Зеленгорци за помоћ су се обратили председнику Борису Тадићу, Скупштини и Извршном већу Војводине, као и свим парламентарним странкама у Скупштини Србије.

Насеље Зеленгора, које има четири улице и 25 кућа са 51 станом, изграђено је четрдесетих година прошлог века на економији државног пољопривредног предузећа „7. јул“ у Црвенки. Радници „7. јула“ су станове на Зеленгори откупили 1992. године и уговоре оверили у суду. У насељу, које има 142 становника, од чега је 34 деце и младих, дом је нашло и доста избеглица. Они су летос, ради добијања кредита за реновирање стамбених објеката, морали да приложе потврде о власништву над становима, али су тада сазнали да су плацеви кућа у којима живе укњижени на приватника Николу Џомбу из Куле.

- Испоставило се да живимо на туђој земљи, о чему нисмо имали појма. Не можемо да схватимо како је општина допустила да буде продата земља на којој живе људи. Да није одузето земљиште у насељу, ми бисмо се обрадовали што неко обрађује околне њиве, јер је то шанса да неко од млађих добије посао. **На Зеленгори живе претежно пензионери и избеглице, па нисмо у могућности да водимо судске спорове који трају унедоглед, а нама гори под ногама јер се, према закону, станови морају легализовати до марта - каже становница Зеленгоре Милица Лугоња.**

Председник општине Кула Светозар Буквић каже да је, у склопу издавања у закуп државних ораница, Министарство пољопривреде 2007. године одобрило да приватно предузеће „Пермарк“ из Куле замени парцеле на Телечкој висоравни у црвеначком атару за земљу на Зеленгори. Он наглашава да од општине није тражена сагласност за ту замену, а да је касније власник „Пермарка“ оранице на Зеленгори продао Николи Џомби. Општина је на Зеленгори уредила дечје игралиште, које је Џомба, као своје власништво, оградио жицом. Херцен Радоњић, председник Савета месне заједнице Црвенка, којој Зеленгора припада, истиче да игралиште не сме да буде ограђено јер према просторном плану општине Кула та локација представља јавну површину.

- Месна заједница Црвенка указивала је на то да је замена државне земље на Зеленгори супротна Закону о пољопривредном земљишту. Невероватно је да општинска власт у Кули није учинила ништа да заштити житеље Зеленгоре. И Народна канцеларија председника републике, где сам се интересовао шта је са њиховом жалбом, изјаснила се

као ненадлежна за њихов случај. Ти људи су у логору, па ако државни органи не помогну, жалићемо се Црвеном крсту - каже Радоњић. Жицом је на Зеленгори ограђена и кућа Илије Лакића, у којој он живи са мајком, супругом и троје деце од 14, 11 и 4 године.

- Нисам веровао да ћу у 21. веку живети окован жицом. Морам да прођем две капије док не уђем у кућу. Газда ми је забранио да прилазим кући колима, па сам морао да их паркирам сто метара даље, изван жице. Нису могли да прилазе ни камиони с огревом ни кола Хитне помоћи, због чега сам поднео тужбу - каже Лакић.

Адвокат Радослав Паповић, који заступа Лакића, каже да је Окружни суд у Сомбору донео привремену меру да се до окончања поступка Лакићу омогући прилаз кући запрежним и путничким возилима у ширини од четири метра. **Паповић истиче да се проблеми житеља Зеленгоре морају решити, напомињући да они, као власници грађевинских објеката, имају право на коришћење земљишта на којем су њихови станови, јер, како каже, не могу улазити у куће кроз димњаке.**

Антрфиле : Џомба: Не може више као кад је било државно

Никола Џомба каже да га на Зеленгори не интересује земљиште на којем су станови, и да му сметају само бесправно изграђени помоћни објекти уз једну кућу. Он каже да је власник те куће нелегално користио и два хектара ораница и посекао 200-300 стабала шуме.

- Док је земљиште било државно, није никог интересовало шта он ради, али сад више не може тако. Поднео сам захтев да се уз његову кућу сруше „дивље“ грађевине. Општинска инспекција не реагује на захтев, па ћу је тужити - каже Џомба.

УСВАЈАЊЕ ЧЕКА ВИШЕ ОД 120 ЗАКОНА

Грађански лист, Датум : 8.2.2010, Страна : 3

Пред посланицима радно пролеће

Међу законима који су више од годину дана у скупштинској процедури јесу и предлози закона о изменама и допунама Закона о службеној употреби језика и писма

БЕОГРАД - Посланике Скупштине Србије после зимске паузе у процедури чека око 120 владиних законских предлога, међу којима је и висице од 30 међународних конвенција, споразума, финансијских уговора и протокола.

Према Пословнику о раду највишег законодавног тела, пролећно заседање парламента почеће првог радног дана у марту.

Но, Скупштина Србије би, према најавама руководства, могла и раније, у периоду ванредног заседања, да одржи седницу на којој би требало да разматра закон о Народној скупштини.

Ванредна седница, према Уставу Србије, може бити сазвана на захтев најмање трећине народних посланика или Владе Србије, уз унапред утврђен дневни ред. Парламентарце у процедури чекају Предлог закона о заштити становништва од изложености дуванском диму који је Влада Србије усвојила на последњој седници у 2009, као и предлози закона о амрестији, о завршном рачуну буџета за 2008, о пиву, о Српској академији наука и уметности, о признавању сорти пољопривредног биља.

Међу законима који чекају на усвајање јесу и предлози закона о изменама и допунама Закона о обележавању дана жалости у Србији, о волонтирању, ученичком и студентском стандарду, предшколском васпитању и образовању, као и Предлог царинског закона. Ту су

још и законски предлози који се односе на сарадњу Србије с другим државама у области одбране, полиције, визне либерализације.

Тако посланике чекају и предлози закона о потврђивању споразума Србије са Швајцарском о олакшаној процедури за издавање виза и с Норвешком о реадмисији особа које незаконито бораве на територијама двеју држава.

Парламентарце чекају споразуми Србије с Великом Британијом и Ирском о сарадњи у области одбране, као и споразуми с Португалом, Македонијом, Словенијом, Норвешком, Шпанијом, Француском.

Ту је Предлог закона о потврђивању меморандума о разумевању између Владе Србије и Владе Ирака о сарадњи и војној обуци за ирачке оружане снаге.

У процедури је и Предлог закона о потврђивању споразума између Србије и Швајцарске о полицијској сарадњи у борби против криминала, затим споразум с Хрватском о полицијској сарадњи и с Израелом о сарадњи у борби против илегалне трговине излоупотребе наркотика...

Влада је последњих дана јануара у скупштинску процедуру упутила и предлоге закона о потврђивању уговора Србије и Црне Горе о изручењу, као и потврђивању уговора двеју земаља о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима.

Међу законским предлозима који најдуже чекају на разматрање и усвајање јесу Предлог закона о завршном рачуну буџета Србије за 2007, који је у процедури од августа 2008, Предлог закона о изменама и допунама закона о поштанским услугама из септембра 2008. и Предлог закона о изменама и допунама Закона о тржишту хартија од вредности и других финансијских инструмената из септембра 2008.

У процедури је и Предлог закона о заштитнику права детета из октобра 2008. Међу законима који су више од годину дана у скупштинској процедури јесу и предлози закона о изменама и допунама Закона о службеној употреби језика и писма, као и о изменама и допунама Закона о објављивању закона и других прописа и општих аката и издавању „Службеног гласника“.

Парламент је у 2009. одржао два редовна заседања - пролећно, у оквира њега шест седница, и јесење, у оквиру кога је одржано седам седница. У првој половини прошле године посланици су заседали и на 11 ванредних седница. Током 2009. парламент је донео 265 закона и 65 одлука.

БАЈАТОВИЋЕВ ГЕСТ

Политика, Датум : 9.2.2010, Страна : А15

Бошко Јакшић

Социјалиста Душан Бајатовић одлучио се за сасвим редак гест за ово време и ову земљу. Генерални директор Јавног предузећа „Србијагас“ поклатио је 6,5 милиона динара, добијених по основу чланства у Управном одбору руско-српске фирме „Југоросгас“, социјално угроженим породицама, здравственим установама и талентованој деци. Претпостављам да нико Бајатовића није терао да се одрекне позамашне суме од око 185 просечних српских плата. Свестан је да се у Управном одбору богате фирме нашао као делегирани политичар, а не као успешан брокер.

Ако су га другови из Социјалистичке партије саветовали да свој хонорар поклати онда похвале иду и странци. Како год било, Бајатовић је повукао потез на који овдашња јавност није навикла – јер су је одвикли. Халапљиви тајкуни не базиру се на српску традицију која се у најширем значењу те речи зове задужбинарство.

Сасвим су ретки они који су мимо раскошних седишта својих група или холдинга подигли неку школу, здравствени центар, вртић, основали хуманитарни фонд, некоме платили

лечење, делили стипендије. Истовремено, сви знамо да је у земљи Србији бављење политиком једна од најлукративнијих делатности. И сви знамо да је новац овдашњих финансијских или каквих других велможа прво прошао кроз политичке скенере. Бајатовић је тајкунима одржао лекцију. Истовремено је разделио пацке колегама политичарима откривајући да су, барем неки од њих, у прилици да сем посланичких или министарских плата згрну озбиљне паре на побочне начине.

У недостатку информација о донацијама странака, навикли смо на иностране донације. Јапанске аутобусе по Београду, словачке евре Неготинској Крајини, норвешки поклон криминалистичкој техници Србије, америчке, немачке или италијанске донације за смештај расељених лица, донације ЕУ, ОЕБС-а... Где се дедоше наши донатори? Сасвим су ретки лични примери, попут Филипа Цептера и његовог „Мадленијанума”, Фонда браће Карић или власника ужичког предузећа „Путеви” Василија Мићића који је три возила поклатио за превоз ђака-пешака у Чајетини. Одвикнути од задужбинарства готово се зачудимо када прочитамо да су Београђанин Петар Срњић и једна наша суграђанка која је желела да остане анонимна своју имовину завештали Универзитету у Београду и његовим студентима.

Да подсетим, некада је Београд имао више од 400 задужбинара.

Бајатовић није задужбинар, али је на свој начин „повукао ногу”. Волео бих чешће да прочитам да су се дела профита одрекли Милорад Мишковић, Милан Беко, Данко Ђунић, Вук Хамовић, Војин Лазаревић... Лепо би било да се сете да део свог иметка – стеченог у Србији – претворе у неку задужбину или да помогну угроженима. Уопште ми не смета ако неко тврди да је све то политичка, партијска, социјална или каква друга демагогија. Уопште ми не би сметало и да нови задужбинари тако проперу мутне делове својих биографија.

PRESS CLIPPING

Среда 10.02.2010. год.

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Правда, Датум : 10.2.2010, Страна : 26

Градска општина Звездара и Комесаријат за избеглице помажу суграђане.

Градска општина Звездара у сарадњи са Комесаријатом за избеглице и расељена лица обезбедила је средства за помоћ у грађевинском материјалу за побољшање основних услова становања избеглих и интерно расељених лица на својој територији.

Комисија за избор корисника за доделу помоћи у грађевинском материјалу ГО Звездара упутила је избеглим и расељеним лицима јавни позив за учешће у додели пакета грађевинског материјала.

Право на помоћ могу да остваре породице избеглица, лица која су укинула избеглички статус и интерно расељена лица смештена у неадекватном смештају на територији ГО Звездара.

Јавни позив са прецизним условима и доказима које треба да поднесу налази се на званичном сајту Градске општине Звездара (у рубрици Новости-Огласи, тендери и конкурси), као и на огласној табли у Управној згради Општине, Булевар краља Александра 77. Информације се могу добити и путем телефона број 3405-681, као и путем електронске поште на адресу.

Захтев за доделу грађевинског материјала са потребном документацијом, подноси се на адресу: Градска општина Звездара, Повереник за избеглице, 11050 Београд, Булевар Краља Александра бр.77, преко писарнице или поште. Уз Захтев је неопходно доставити контакт телефон.

Рок за подношење Захтева је 15 дана почев од 05. фебруара, који се рачуна као дан објављивања јавног позива.

АКЦИЈА ЗАПОШЉАВАЊА МЛАДИХ

Политика, Датум : 10.2.2010, Страна : А21

Национална служба за запошљавање расписала је позив за подношење пријава за реализацију програма „Запошљавање и миграције младих“. Могу да конкуришу особе које у моменту пријављивања имају од 15 до 30 година и које су најмање три месеца на евиденцији Националне службе за запошљавање у филијалама у Београду, Новом Саду и Врању. Предност имају Роми, особе са инвалидитетом, избегла и интерно расељена лица, повратници у поступку реадмисије и корисници услуга центара за социјални рад.

Програм је предвиђен за незапослене до другог степена стручне спреме, са радним искуством или без њега. Предвиђено је укључивање 3.000 младих незапослених људи у мере активне политике запошљавања и обуке. За програм је издвојено 3,8 милиона долара из Фонда за запошљавање младих, који су заједнички основали Влада Републике Србије и

шпански Фонд за остваривање миленијумских циљева развоја - истичу у Националној служби. **За учешће у реализацији програма могу да се пријаве и привредни субјекти и организације, попуњавањем обрасца пријаве које су доступне у филијалама Националне службе, на интернет адреси www.ncz.gov.rs или позивом на бројеве телефона 0800/300301 (за незапослене особе) и 0901/300301 (за послодавце).**

PRESS CLIPPING

Четвртак 11.02.2010. год.

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Политика, Датум : 11.2.2010, Страна : А20,

Избеглима и интерно расељенима на подручју општине Земун биће уручена помоћ у грађевинском материјалу. Право на ову донацију могу да остваре породице избеглица, али и особе које сада нису у том статусу а живе у неадекватном смештају. О условима конкурса заинтересовани могу да се информишу у општинском Повереништву за збрињавање избеглих и прогааних лица, на званичном порталу градске општине Земун, као и у месним заједницама Батајница, Земунпоље, Галеника и Угриновци. Заинтересовани могу да поднесу пријаве са документацијом до 25. фебруара.

ОБУКОМ ДО ПОСЛА

Правда, Датум : 11.2.2010, Страна : 26

ПРОКУПЉЕ – Бизнис инкубатор центар у Прокупљу, Национална службе за запошљавање, Министарство иностраних послова Холандије и невладина организација „Спарк“, реализују у општинама Топличког округа пројекат „Послови“, који ће обучити око 600 лица са евиденције НСЗ.

Циљ пројекта је смањење сиромаштва и незапослености кроз обуку незапослених лица, посебно жена, Рома и расељених и избеглих лица. Током обуке они ће се упознати са документацијом за оснивање предузећа, израду бизнис плана, информацијама о фондовима и зајмовима.

УСВОЈЕН ПРОГРАМ ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ СТАТУСА РОМСКЕ И ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОПУЛАЦИЈЕ

Данас, Датум : 11.2.2010, Страна : 17

Крагујевац - Градска управа у Крагујевцу сачинила је локални акциони програм за Роме и избеглице из Хрватске и Босне и Херцеговине и расељене са Косова који су уточиште нашли у центру Шумадије. Приоритетни циљ програма, за чију је реализацију у градском буџету обезбеђено више од 1,6 милиона динара, јесте унапређење социјалног, образовног и здравственог статуса ромске и избегличке популације. Реализација овог програма треба да обезбеди боље услове живота ромских и избегличких породица, али и да допринесе очувању културног идентитета, обичаја и традиције како Рома, тако и избеглих и расељених лица.

У Крагујевцу живи око 15.000 избеглица и расељених лица, махом ових других, као и неколико хиљада Рома.

ЗАВОЛЕЛИ БАРАКУ БЕЗ ВОДЕ

Курир, Датум : 11.2.2010, Страна : 15

Витомирка Гајић ће изгледа одбити понуду добротинитеља да са децом бесплатно станује у његовој кући код Новог Сада

КУРШУМЛИЈСКА БАЊА - Новосађанин, који жели да остане анониман, понудио је Витомирки Гајић (52), избеглици из Лебана код Приштине, да живи у његовој кући у околини Новог Сада без икакве надокнаде.

Понуда је стигла преко Кола српских сестара, а Гајићи, иако живе у дрвеној бараци од неколико квадрата без воде и купатила у Куршумлијској Бањи, још нису прихватили ову великодушну понуду.

- Одлучиће деца, навикли су да живе овде - каже с уздахом Витомирка и додаје да би овакву понуду пре десет година прихватила оберучке.

Присећајући се времена када је остала без мужа, кога су убили Шиптари, и кад је морала да побегне без ичега, само да спасе децу, Витомирка каже да је после свега што их је снашло пресрећна јер је успела да одгаји добру децу. Спасевајући голе животе, она је са Бранком, који је тада имао 15 година, Милошем, који је имао осам, и трогодишњом ћерком Маријом доспела у Куршумлију.

Иако без воде, барака у Куршумлијској Бањи њихов је топли дом. Није Витомирки тешко да пере веш у реци, али јој је тешко што не може да школује децу. Гајићи живе од пензије оца Грујице. Најстарији Бранко одселио се са својом породицом у колективни центар „Селова“. Милош је завршио електротехничку школу. Марија, иако сваког дана прелази по 20 километара до школе, одлична је ученица осмог разреда и планира да упише медицинску школу. Гајићи ће ипак посетити Нови Сад и обићи понуђену кућу, па ће онда коначно одлучити о пресељењу.

НЕ ДАЈУ НИ У УСТАВ

Вечерње Новости, Датум : 11.2.2010, Страна : 14

ЦРНА ГОРА Косово неће ускоро испунити два захтева ВУЈАНОВИЋА

Размена амбасадора ипак неће бити завршена у марту

Црна Гора и Косово неће разменити амбасадоре већ у марту ове године, како је то раније незванично најављивано, сазнају "Новости". Разлог је што косовске власти, осим декларативне, не показују стварну намеру да Црногорце признају као националну мањину, нити да реше проблем расељених. На Косову тренутно живи око две хиљаде Црногораца, док је оних који су избегли у Црну Гору око 11.000.

Црногорски председник Филип Вујановић поновио је свој ранији став да неће ставити потпис на именовање црногорског амбасадора у Приштини све док тамошње власти не реше статус црногорске мањине на Косову. У међувремену, Влада је са Косовом успоставила дипломатске односе, али, засад, без амбасадора. Предраг Деспотовић, потпредседник Црногорске демократске странке на Косову, не верује да ће црногорско питање на Косову бити скоро решено:

- Мислим да нема ништа од тога, а кључни аргумент косовских власти је да се Устав, по Ахтисаријевом плану, не може мењати до 2011. године. Вршимо политичке притиске и нудимо решења, али она "ударају о зид", а наводна "добра воља" косовских власти остаје само на речима.

Слично мисле и Црногорци расељени са Косова који тренутно живе у Црној Гори.

- Очекујемо да Вујановић остане доследан, и, чак, да не стави потпис на именовање амбасадора у Приштини док суд у Хагу не одлучи о косовском питању - каже Миленко Јовановић, председник Удружења расељених са Косова у Црној Гори. Према речима Мехмета Бардхија, председника Демократског савеза Албанаца, косовске власти имају искрену намеру да реше црногорско питање, али то Црногорци "треба тамо да реше":

- Они треба да се преброје и виде колико их је у односу на укупан број становника. Не знам где су били раније, и како су се изјашњавали.

Антрфиле : Династија Петровић
НИКОЛИ СВА ПРАВА

Црногорска влада спремна је да и убудуће принцу Николи Петровићу обезбеди ниво права како би се у Црној Гори осећао као достојанствен потомак династије, саопштено је из црногорске владе.

Принцу је, подсећа се, додељена на коришћење кућа на Његушима, са припадајућом парцелом земљишта и обезбеђена су средства за њену адаптацију. Истом одлуком принцу Петровићу обезбеђено је коришћење Плавог дворца на Цетињу и аутомобила са шофером, како би, током боравка у Црној Гори, могао обављати своје репрезентативне послове.

ХРВАТСКА У ЕУ КАД СРЕДИ ПРАВОСУЂЕ И СУЗБИЈЕ КОРУПЦИЈУ

Блиц, Датум : 11.2.2010, Страна : 6

Штефан Филе, нови комесар за проширење ЕУ, послао поруку Загребу

Штефан Филе, нови европски комесар за проширење, оценио је да би Хрватска могла ове године да заврши преговоре о приступању Европској унији и у року од две до три године постане 28. чланица ЕУ, ако регулише нерешена питања. Он је прецизирао да Загреб треба још да ради на реформи судства и борби против корупције и организованог криминала и настави сарадњу са Хашким судом.

Филе је током расправе у Европском парламенту о резолуцији о преговорима Хрватске с ЕУ оценио да власти у Загребу још могу до краја ове године да заврше преговоре о чланству с ЕУ, али је предочио да то потпуно зависи од Хрватске која мора ојачати и битку против организованог криминала, поспешити повратак избеглица и показати повољне резултате у суђењима за ратне злочине. Филе је указао да је тужилац Хашког суда Серж Брамерц ставио до знања да власти у Загребу још нису достигле пуну сарадњу с Трибуналом у Хагу.

Европски комесар је посебно истакао да су, за сваку земљу која тежи чланству у ЕУ, кључни услови испуњавање мерила о политичкој демократији и строго преузимање обавезе о темељним слободама, укључујући верска и мањинска права. Ти услови су „за обе стране поштен приступни процес за чланство у ЕУ и оно што никад не смемо заборавити, а то је способност уграђивања нових чланица у структуре ЕУ“, рекао је он. Посланици Европског парламента усвојили су резолуције о европским реформама у Хрватској, Македонији и Турској. Аутор извештаја о Хрватској, аустријски посланик Ханес Свобода, казао је да само од власти у Загребу зависи хоће ли испунити све услове за довршетак преговора с ЕУ до краја године. Свобода је истакао да је нова хрватска влада предузела мере које сведоче да „сада нико није заштићен у борби против корупције, нико није изнад закона и то је добар знак“. Известилац ЕП је приметио да је у сарадњи Хрватске с Хашким судом и даље спорно питање „артиљеријских дневника“ хрватске војске из операције „Олуја“.

PRESS CLIPPING

Субота 13.02.2010. год.

НЕПЛАЋАЈУ КИРИЈЕ, ПРЕТИ ИМ ИСЕЉЕЊЕ

Блиц – Србија, Датум : 13.2.2010, Страна : 12

Проблеми избегличких породица

У Градској стамбеној агенцији кажу да ако дуг за кирију не измире морају да се иселе до 1. јуна

Половина од 200 грађана из такозваног социјалног насеља у Паси пољани где живи 60 избегличких и 15 социјално угрожених нишких породица, каже да ће телима бранити своје кућне прагове ако градска власт покуша да их исели из станова у којима живе. Око 50 одсто породица из ове зграде добиле су опомене пред исељење од Градске стамбене агенције (ГСА) јер сваки стан дугује за кирију од 30.000 до 100.000 динара. Они кажу да нису у могућности да плаћају закуп јер у супротном не би имали за храну.

Градњу социјалног насеља финансирала је Влада Италије, а породице из Книна, Шибеника, Западне Славоније, Чапљине, Горажда и других места у Хрватској и Босни и Херцеговини, којима су станови намењени, били су дужни да плаћају кирију по цени од 1,6 евра по квадрату. Како редовно нису измиривали ове рачуне ГСА проследило је опомене „да ако све рачуне за кирију не плате у року од осам дана морају да се иселе до 1. јуна ове године“.

Дубравко Чеко, председник скупштине станара, каже да су станови величине од 25 до 50 квадрата и да је њихов предлог да им се омогући плаћање упола мање кирије.

- Многи од нас су већ једном бранили своје прагове и остали без својих имања. Тужно је што смо дошли у ситауцију да то поново чинимо јер нама сем радикалних мера у борби за своју егзистенцију ништа друго није остало. Ми од града Ниша тражимо да плаћамо упола мању кирију односно 0,80 центи, као и да са том ценом на више година покушамо да откупимо станове. Тражили смо састанак са градоначелником Ниша, Симоновићем како би решили наше егзистенцијалне проблеме - каже Чеко.

Он и његов комшија Милош истичу „да има двадесетак најугроженијих породица које једва спајају крај с крајем као што је домаћинство Карапанцића, где петоро чланова породице живи без примања или Лолића који имају тешко болесно дете“.

Миомир Пешић, директор Градске стамбене агенције каже да би ово предузеће прекршило закон уколико би усвојило захтеве мештана социјалног насеља.

- Свака појединост у процедури око градње и одржавања ових станова прописана је међународним уговором између организације „Хабитат“, италијанске владе, надлежног министарства и града Ниша. Ми не можемо да кршимо тај уговор јер би закон прекршили, а и све су обавезе јасне.

Станари те зграде су се обавезали да имају примања којима ће плаћати кирију. Град Ниш је дао земљиште, накнаду за уређивање грађевинске парцеле, комунално опремање, а месечно и плаћамо „Ниш стану“ одржавање зграде. Уколико би снизили кирију, зауставио би се одрживи систем којим се планира градња још сличних станова истог типа. За те захтеве је потребно променити комплетан међудржавни уговор - каже Пешић.

СПОРОСТИ И ОДЛАГАЊА

Данас – Викенд, Датум : 13.2.2010, Страна : 8

Извештаји Европске комисије за државе западног Балкана о њиховом напретку на путу ка уласку у ЕУ /3/

Зоран М. Цвијић

ДОКУМЕНТИ

Средином октобра прошле године Европска комисија (ЕК) објавила је, за државе западног Балкана и Турску, извештаје о њиховом напретку на путу ка уласку у Европску унију.

Објављени извештаји обухватају период од почетка октобра 2008. до средине септембра 2009. године. Напредак је оцењиван на основу предузетих одлука, усвојених закона и њихове примене. У извештају је наглашено да се „по правилу не узимају у обзир мере које су у припреми или чекају усвајање у скупштини. На овај начин омогућен је једнак третман и објективна процена напретка у свим земљама“.

Данас ће на Плавим странама, у неколико наставака, објавити извештај за Србију, са поређењима према осталим земљама западног Балкана, када је то потребно, како би заинтересован могли да се увере како у напоре Србије на путу ка Европи, тако и у њен напредак од објављивања овог извештаја.

Правни систем

У извештају ЕК, у делу који се бави напретком правног система Србије, указује се и на то да нови систем, који је у међувремену ушао у примену, има „велике слабости“. Читамо: „Направљен је изузетак од општег правила, те су нове чланове Високог савета правосуђа номинирали чланови претходног Високог савета правосуђа који није био обавезан да води рачуна о предлозима судова. Процес именовања не пружа довољан простор гласу судија, па тако оставља могућност за политичке утицаје. Ово посебно забрињава, јер ће нови Високи савет правосуђа бити задужен за реименовање свих судија... Усвојени услови за реименовање судија и тужилаца нису у потпуности сагласни предлозима Венецијанске комисије Савета Европе. Поступак реименовања оставља простор за политички утицај...“

У извештају се, такође, замере што се реименовање обавља у временски кратком року чиме се „доводи у питање објективност“, те на дужи рок постоји „ризик дугорочне политизације судства“. Констатује се, са жаљењем, да је поред свих ових мањкавости Уставни суд Србије посредно потврдио ове одлуке, прогласивши се јула 2009. ненадлежним да разматра уставност именовања Високог савета правосуђа по захтеву Друштва судија Србије.

У извештају се изражава и „забринутост за аутономију јавног тужилаштва, јер без обзира на одређена побољшања, процедура избора јавних тужилаца и њихових заменика остаје изложена утицају Скупштине“. Констатује се да је и „Уставни суд наставио да ради у ограниченом саставу од 10 судија, јер именовање преосталих пет тек треба да се изврши“ (данас, три и по месеца након објављивања овог извештаја, стање је неизмењено што указује још једном на спорост Србије на путу ка Европи - прим. ЗМЦ).

На крају се примећује значајно загушење у процесуирању предмета што „остаје разлог за бригу“. И извршење пресуда је и даље неефикасно. Постоји значајна потреба, по мишљењу ЕК, да се „поједностави и побољша управљање судовима“. Европска комисија у свим деловима извештаја примећује спорост Србије. У овом делу се запажа да се „Посебно споро процесуирају случајеви ратних злочина“, а свакако једна од најтежих

примедби је што је „примена Кривичног закона, који је требало да ступи на снагу 2006, по други пут одложена до краја 2010“.

Део извештаја о Правном систему за друге земље западног Балкана у начелу је повољнији него за Србију. Тако се, на пример, констатује да је Македонија у погледу независности судског система направила додатни напредак у односу на претходне године. Такође је повећала ефикасност судства, а упркос економској кризи, увећан је део буџета намењен судству за осам одсто. Једино је извештај за Црну Гору попут овог за Србију. За обе земље се примећује да су направили „осредњи напредак правног система“.

Борба са корупцијом

Мада је учињен извесан напредак у борби са корупцијом, једним од кључних приоритета ЕУ, резултати Србије су и даље мали, закључује се у извештају. Између осталог запажа се да акциони план, донет 2007, још није примењен. Нема јасног плана о примени већ ратификованих интернационалних конвенција. Очекује се да ће Агенција за борбу са корупцијом постати оперативна тек у 2010, мада се тај процес успорава. Посебан проблем је недостатак стварне контроле финансирања политичких партија. Засад финансирање странака врши Изборна комисија која нема ни снаге ни могућности. Конфликт интереса је такође широко присутан.

За разлику од извештаја за Србију, за Македонију се констатује да је начињен „добар напредак у јачању правних мера и њиховој примени у борби са корупцијом“. Амандманима на изборне законе финансирање изборне кампање је постало транспарентно, а амандманима на закон о финансирању странака „омогућена је транспарентност донација“, чиме је „ојачано спречавање илегалних прилога“. Закони о конфликту интереса су такође употпуњени амандманима који уводе транспарентност. Уведени су надзорни органи који имају значајну улогу у примени усвојених закона. За разлику од Македоније, за Црну Гору се као и за Србију, констатује да „тек треба да се спроведе“ контрола финансирања странака и изборних кампања. Извештај за Босну и Херцеговину указује да је и она „учинила мали напредак у спречавању корупције“. У Бриселу се сваком приликом указује да неконтролисано финансирање странака и изборних кампања оставља „отворена врата за све друге видове корупција“.

Људска, грађанска и политичка

права и заштита мањина

Извештај ЕК констатује да је Србија прихватила и ратификовала највећи део декларација о људским правима. Међутим, Европски суд за људска права (ЕЦтХР) примио је, од октобра 2008. до септембра 2009, 1.361 нови предмет и донео 17 пресуда којим се констатује да је Србија кршила Европску конвенцију о људским правима и основним слободама (ЕЦХР). Пресуде се односе на „кршење права на фер суђења“. Извештај закључује да је „септембра 2009. било скоро 3.000 поднетих предмета против Србије који чекају пресуду“.

Извештај указује на то да је неопходан додатни напор како би се спречиле тортуре и реформисало издржавање затворских казни. У најосетљивије групе спадају Роми, посебно жене и деца. Указује се да је неопходно више учинити за „осетљиве групе деце“. Врло мали број, посебно женске деце Рома похађа школе, а због слабог знања српског језика многа ромска деца су упућена у специјалне школе.

Иако је Србија прихватила законе о праву власништва над некретнинама и градским земљиштем, приватизација неких некретнина „подлеже ризику од будућих одлука о реституцији некадашњих власничких права“. Процес реституције се „сусреће са многим неизвесностима због економске кризе и ограничених буџетских средстава намењених у ту сврху“.

Положај појединих мањина се разликује од регије до регије. Положај и статус Влаха и Буњеваца је неизвесан, указано је у препорукама Комитета министара Савета Европе у

мају 2009. Национална мањина Бугара има тешкоће при коришћењу свог језика у локалној администрацији.

Према УНХЦР у Србији има око „86.000 избеглица и 205.000 интерно расељених лица. Иако број особа у колективним центрима опада, још у њима живи 5.500 особа у врло тешким условима... Сиромаштво је посебно раширено међу избеглицама“.

Слобода изражавања

Иако се Уставом и законима забрањује говор мржне, у Србији нису вршене истраге и нису приведенe правди особе које су шириле „говор мржне, које су претиле и физички нападале новинаре, заступнике људских права и лезбејке, хомосексуалце, бисексуалце и трансвестите (ЛГБТ). Нема никаквог напретка у истрази поводом убиства новинара далеких 1990, 2001. и покушаја убиства новинара 2007“, читамо у извештају.

Критиковани су и Влада и Скупштина Србије у извештају, јер су по хитном поступку, у августу 2009, „без консултација са домаћим и међународним професионалним удружењима“ усвојени амандмани на Закон о медијима и информисању. Констатује се да усвојени амандмани уводе драконске казне које могу да утичу на „слободу медија“.

Извештаји, пак, за Хрватску и Македонију практично не садрже ниједну озбиљну примедбу о положају медија и слободи изражавања, док се за Црну Гору примећује да постоје „разлози за забринутост“, јер су забележени нови инциденти. Указује се на „клеветање новинара како би се вршио притисак“. И у извештају за БиХ се указује да „уставна права у погледу слобода изражавања нису потпуно поштована“. У свим институцијама ЕУ стално се указује да су „слобода изражавања и слободни медији“ основа демократије и Уније. Без њиховог пуног поштовања није, без сумње, могуће приступање Европи.

Регионални односи и међународне обавезе

Анализирајући сарадњу са Међународним судом за бившу Југославију у Хагу (ИЦТЈ), извештај ЕК констатује да су још увек на слободи Ратко Младић и Горан Хаџић. Још једном се у извештају подвлачи да је „пуна сарадња са судом међународна обавеза Србије и кључни приоритет за европско партнерство“.

Потписник ових редова често је у Бриселу слушао људе који су се чудили што Србија касни са усвајањем и применом неопходних услова за прикључење ЕУ, као да чека да прво ухапси и преда Хагу Младића и Хаџића па да тек онда прионе на те послове. Тако се губи драгоцено време. „Неупоредиво боље би било“, примећују посматрачи, „да Србија убрза паралелно оба процеса“.

Извештај се бави и „одбијањем српске владе, правним и дипломатским средствима, да призна косовску декларацију о независности“. Указује се да српска влада „нема званичне контакте са косовским властима, инсистирајући да општи једино са УНМИК и ЕУЛЕЦ. Указује се и на одбијање Србије да призна косовска царинска документа инсистирајући на документима издатим од „УМНИК царине“ или „ЕУЛЕЦ царине“, што прави озбиљне проблеме регионалној економској сарадњи.

Констатује се да нема напретка у разграничењу Србије са Хрватском, БиХ и Црном Гором. У извештају нема посебних примедби на сарадњу са Македонијом, БиХ, Хрватском и Албанијом. Примећује се да су односи са Црном Гором „оптерећени признањем независности Косова“. Мали напредак учињен је на пољу двојног држављанства. Ипак, „на основу билатералних споразума, српске дипломатске и конзуларне службе пружају услуге грађанима Македоније“. Сарадња Србије са Румунијом, Бугарском и Мађарском добро је оцењена.

PRESS CLIPPING

Недеља 15.02.2010. год.

НАСЕЛИТИ 200.000 ИЗБЕГЛИХ СРБА

Данас, Датум : 15.2.2010, Страна : 2

Професор Радослав Стојановић предлаже решење за север Косова

- **СТОЈАНОВИЋ:** То није ни правни ни дипломатски, већ политички аргумент за који сам уверен да би челници ЕУ имали слуша

Београд - У противљењу намерама Међународне управљачке групе за Косово, за интеграцију северног дела Косова са осталим институцијама, које су под ингеренцијом власти у Приштини, Србија би могла да се позове на хуманитарни проблем, односно 200.000 избеглих Срба са Косова, оцењује у разговору за Данас Радослав Стојановић, професор међународног права и бивши заступник Србије у спору поводом тужбе коју је против ње поднела Босна и Херцеговина Међународном суду правде у Хагу.

Саговорник Данаса наглашава да се званичници Србије, у преговорима са међународном заједницом о косовском проблему, до сада ниједном нису позвали на аргументе хуманитарне природе, као и да је неслагање са реализацијом мисије шефа Међународне цивилне канцеларије и изасланика ЕУ на Косову Питера Фејта, права прилика за то.

- **То није ни правни ни дипломатски, већ политички аргумент за који сам уверен да би челници ЕУ имали слуша. Неопходно је указати на опасност од хуманитарног проблема који би могао настати као последица чињенице да у централној Србији живи 200.000 расељених Срба са Косова** - истиче Радослав Стојановић.

С обзиром на непријатно искуство које су западне земље имале након стварања државе Израел и 700.000 палестинских избеглица које су напустиле ту територију, Стојановић указује на осетљивост и могућност разумевања за такву врсту упозорења, односно испостављања аргумената који би ишли у прилог тези да би се такав исход могао поновити и у случају избеглица са Косова.

- **У односу на број становника у Србији, 200.000 избеглих Срба са Косова су још већи проблем у поређењу са 700.000 избеглих Палестинаца. Зато сам сигуран да би земље Европске уније и Америка и те како биле осетљиве на питање српских званичника шта радити са толиким бројем расељених који се због специфичности ситуације на Косову, не могу вратити својим кућама** - наглашава Стојановић.

Упитан да ли је могуће да представници ЕУ и САД о томе нису већ мислили, односно да би српска страна повлачећи тај аргумент, пред западне земље испоставила заиста нешто ново, Стојановић понавља да Србија никада до сада није изашла са таквим предлогом.

- **Званични Београд би морао да изрази намеру да 200.000 расељених с Косова насели на територији северног Косова јер они, због објективних околности, нису у стању да се врате својим кућама које су напустили током бомбардовања 1999. године.** Европа и Америка извесно не би желеле да им се поново догоди хуманитарна катастрофа, попут оне која је настала након стварања државе Израел - објашњава Стојановић.

ЗАТВОРЕНА НАРОДНА КУХИЊА У БУЈАНОВЦУ

Данас, Датум : 15.2.2010, Страна : 15

Бујановац - **Због недостатка донација, у Бујановцу затворена је народна кухиња у којој се дневно спремало око 900 оброка за најсиромашнија али и расељена лица, у првом реду са Косова и Метохије, потврдио је за Данас председник овдашњег Црвеног крста у овој општини Братислав Лазаревић.**

„Највећи део средстава за рад кухиње обезбеђивали смо преко међународних хуманитарних организација, али оне су престале да раде на овом подручју па сада више нисмо у стању да финансирамо из сопствених прихода рад кухиње - прецизирао је Лазаревић“. Народна кухиња у бујановачкој општини могла би поново да почне да ради под условом да се средства обезбеде преко Министарства за рад и социјална питања.

СА БИРОА У ПЕНЗИЈУ

Вечерње Новости, Датум : 15.2.2010, Страна : 32

РАСЕЉЕН сам са Косова и Метохије, имам 35 година радног стажа и 58 година живота, и налазим се на евиденцији незапослених. Због година старости, не постоји могућност да се запослим, па ме интересује да ли могу у пензију?

- За осигураника мушкарца у 2010. години потребно је 64 године старости и 17 година пензијског стажа. Како немате ни 40 година стажа осигурања, ви немате услов за остваривање права на старосну пензију. Уколико на Бироу остварујете право на стаж и накнаду, за пет година, када навршите 40 година стажа осигурања, моћи ћете да остварите право на старосну пензију, уколико не, мораћете да сачекате 65 година старости. Пре тога могуће је остварити само право на инвалидску пензију, за случај потпуног губитка радне способности.

PRESS CLIPPING

Уторак 16.02.2010. год.

НЕМА МЕСТА ЗА СВЕ СРБЕ НА КИМ

Курир, Датум : 16.2.2010, Страна : 4

Министарство за Косово не прихвата идеју о насељавању 200.000 прогнаника на северу покрајине као аргумент против плана Питера Фејта

БЕОГРАД - Насељавање 200.000 избеглих Срба на северу Космета као контрааргумент Међународној управљачкој групи за Косово није прихватљив за Министарство за КиМ!

Ову идеју у јавности заступа Радослав Стојановић, професор међународног права и бивши заступник Србије у спору са БиХ пред Међународним судом правде у Хагу.

- То није ни правни ни дипломатски аргумент, већ политички, за који сам уверен да би челници Европске уније имали слуха. Званични Београд би морао да изрази намеру да те Србе насели на територији северног Косова јер они, због објективних околности, нису у стању да се врате својим кућама, које су напустили током бомбардовања 1999. године - рекао је Стојановић.

Министар за КиМ Горан Богдановић сматра да се намерама и идејама МУГ за Косово уопште не треба бавити, па самим тим ни аргументима против њихових намера.

- Ми смо план те групе и Питера Фејта одбацили и нећемо допустити да се наше институције мењају албанским. Познато је да је МУГ потпуно нелегитимна, нема подршку Савета безбедности и УН, а и ЕУ се оградиле и рекле да нема никакве везе са том групом и њиховим одлукама - каже Богдановић.

ПОДРШКА ФОНДА ОД 3,8 МИЛИОНА ДОЛАРА

Преглед, Датум : 16.2.2010, Страна : 5

Национална служба запошљавања почела реализацију програма „Запошљавање младих и миграције“

Предвиђене обуке и укључивање 3.000 младих без занимања и из најугроженијих група: инвалида, Рома, избеглих и социјално угрожених лица

Програм „Запошљавање младих и миграције“ реализује Национална служба запошљавања од 3. фебруара, када је и званично објављен јавни позив младима и незапосленима, као и послодавцима и установама које су спремне да организују обуке за најугроженију категорију младих од 15 до 30 година.

Предвиђено је финансирање обука, припрема за запошљавање, самозапошљавање и запошљавање 3.000 младих из најугроженијих и најтеже запошљивих група међу којима су инвалиди, Роми, избегле и расељене особе, повратници у поступку реадмисије и социјални случајеви. У циљу реализације основан је и посебан фонд са расположивих 3,8 милиона долара, а цео пројект спроводи су у оквиру подршке Међународне организације рада (МОП), Програма уједињених нација за развој

(УНДП), Програма уједињених нација за развој (УНДП) и Међународне организације за миграције (ИОМ).

Помоћница министра економије и регионалног развоја Љиљана Ђувер објашњава да је основни циљ да се пружи подршка младима без занимања, до другог степена стручне спреме, као и да се детаљно информишу која су занимања тражена на тржишту.

Предвиђено је да се пројектом обухвате млади у Београду, Врању, као и на подручју општина Нови Пазар, Тутин, Пријеполје, Прибој, Сјеница и Нова Варош. Све прецизније информације о укључивању заинтересованих могу да се добију у надлежним филијалама НС у Београду, Новом Саду, Врању и Новом Пазару. Минекс из Врања је прво предузеће које је потписало уговор о обуци и стручном усавршавању девет младих, а финансијска помоћ износи 14.000 динара по особи за фирму, док полазници имају 9.360 динара месечне накнаде.

Подстицај радном ангажовању младима који немају адекватно образовање заснива се на чињеницама да већина Рома, посебно девојака рано напушта школовање, а у средњу школу се уписује њих свега 14 одсто. Око две трећине укупне ромске популације никада није имало посао. Процењује се да је само 13 одсто инвалида запослено, а приликом покушаја проналажења посла наилазе на низ препрека.

Из реадмисије се, према подацима Савета Европе, у Србију враћа од 100 до 150 хиљада лица. Многи од њих не знају чак ни српски језик, а омладини је због недостатка докумената онемогућен упис у средње школе. Међу корисницима социјалне заштите налази се више од пет хиљада малолетних особа ометених у развоју, од којих њих око четири хиљаде има физичке, а две хиљаде је оних с комбинованим сметњама. Основна је сврха различитих врста тренинга и обучавања да млади укључени у разне врсте пројеката стекну потребна знања и вештине за занимања која се траже на тржишту рада. Након обучавања стиче се сертификат, а успешни могу да очекују и бржи долазак до посла и решавања највећег егзистенцијалног проблема.

ЦЕЛА ПОРОДИЦА ЈЕДЕ ИЗ ЈЕДНОГ ТАЊИРА

Ало!, Датум : 16.2.2010, Страна : 4

Девет чланова ромске породице Бериша у Сјеници спава на једном кревету и једе из једног тањира. Ајдар и Дрита Бериша са седморо деце живе у хладној дашчари чије су шупљине затворене најлоном. Родитељи, који су пре десет година избегли са Косова, до данас немају запослење, а сваки дан им представља борбу да прехране децу.

„Имамо шпорет „смедеревац“ и палимо крпе и комаде намештаја које нађемо бачене. Просимо да бисмо се прехранили“, каже Ајдар Бериша. Дрита истиче да сва деца немају обућу ни јакне. „Деца су често гладна, а мени је најважније да има хлеба“, каже забринута мајка.

КУЋЕ ЗА ПОВРАТАК

Вечерње Новости, Датум : 16.2.2010, Страна : 37

ХРВАТИ У БРОДУ

БРОД - Давор Чордаш, потпредседник Републике Српске, и Славко Марин, заменик министра за људска права и избеглице БиХ, јуче су уручили кључеве девет породичних кућа за Хрвате повратнике на подручју општине Брод. Пројекат изградње кућа коштао је 250.000 марака, а средства је обезбедило Министарство за људска права и избеглице БиХ.

На састанку са руководством општине Брод за 2010. најављен је пројекат вредан 560.000 марака за Бошњаке повратнике и расељене Србе у овој општини. На повратак чека 45.000 породица у БиХ.

**ДА ЛИ БИ СЕВЕРНО КОСОВО ОСТАЛО „СРПСКО“
НАСЕЉАВАЊЕМ 200.000 РАСЕЉЕНИХ СРБА?**

Данас, Датум : 16.2.2010, Страна : 2

Оливер Ивановић
државни секретар у Министарству за Косово и Метохију

То је теоретски гледано лако, али практично би било немогуће јер не постоје ни инфраструктурни, али ни други услови за насељавање тако великог броја људи. Осим тога, нема ни потребе да предузимамо такве акције, осим ако неко жели да се врати на север јер му није могуће да се врати тамо одакле је протеран.

Бојан Стојановић
градоначелник Грачанице

Баш ме занима где мислимо да нађемо 200.000 расељених. Неко је тога можда требало да се сети пре десет година. Сада, када је дошло до интеграције расељених с Косова у централну Србију, мислим да та прича не пије воду. То говорим поучен искуством са централног Косова где људима омогућавамо усељење у велелепне станове, чак им нудимо и радна места, али они не желе да се врате.

Александар Мартиновић
функционер СРС

Према Уставу, Косово и Метохија су српски и дужност је и обавеза државних органа да воде државну политику тако да оно то и остане. Неприхватљива је и супротна Уставу било каква идеја о подели Косова, а тај предлог Радослава Стојановића иде управо у том смеру.

Бранко Ружић
функционер СПС

Сматрам да је повратак свих расељених који желе да се врате у надлежности међународне заједнице и њена је обавеза да то спроведе у дело, док је обавеза Србије да на томе инсистира. То је једна од битних тачака Резолуције 1244 СБ УН. План о насељавању 200.000 Срба није реалан, јер је то инфраструктурно и популационо немогуће. Не ради се само о повратку Срба на север Косова и Метохије, јер се тиме занемарују велики урбани центри, као што су Приштина и Пећ.

PRESS CLIPPING

Среда 17.02.2010. год.

ПРОЈЕКТОМ ДО ПОСЛА

Вечерње Новости, Датум : 17.2.2010, Страна : 5

АКЦИЈА У ПРОКУПЉУ

У САРАДЊИ са филијалом Националне службе за запошљавање, Министарством иностраних послова Владе Холандије и невладином организацијом "Спарк", прокупачки инкубатор центар реализује у општинама Топличког округа пројекат "Послови", који подразумева едукацију око 600 особа са евиденције Националне службе.

По речима представника бизнис центра, циљ овог пројекта је смањење општег сиромаштва и стопе незапослености промоцијом предузетништва, односно помоћ незапосленим лицима да започну сопствени посао.

Циљна група пројекта су незапослене особе са евиденције Националне службе, посебно жене, Роми и расељена и избегла лица. Полазници ће се током семинара упознати са документацијом за оснивање предузећа, израду бизнис плана, информације о фондовима, кредитима и зајмовима.

ГАЗДА ПЛАЋА СВАКУ ТРЕЋУ ТУРУ ПИЋА

Дневник, Датум : 17.2.2010, Страна : 14

ПОРОДИЦА КУЗМАН У ИЗБЕГЛИЧКОМ ТОВАРУ ПОНЕЛА И РЕЦЕПТЕ ИЗ ЗАВИЧАЈНОГ МОСТАРА

Влатка и Тихомир Кузман једни су од оних који су с децом по распаду бивше Југославије морали да напусте завичај. Прво су 1992. дошли у Гајдобру, а пре четири године купили и средили кућу у Бачкој Паланци, па ту отворили ресторан у којем сада ради цела породица. – По струци сам угоститељ, школу сам завршио у Чапљини 1977, наставио у Сплиту и дипломирао Вишу угоститељску 1981. – прича Тихомир. – До рата сам радио за мостарско угоститељско предузеће „Пепос” у најчувенијем ресторану „Рондо”. У улици Маршала Тита 276 сам купио кућу, а у њој је била трговина и пекара. У рату је запаљена и готово срушена, а кад сам је продао, од тих пара сам купио стару кућу у Паланци, реновирао је, доградио и отворио поред Градског гробља ресторан.

Херцеговци не би било то што јесу да га ресторан нису назвали „Неретва”. На зидовима слике старог краја, порушен стари мост преко Неретве, породична кућа и друга сећања. Нашло се ту места и за народну ношњу, кубуре, делове разбоја...

– Ја сам баш Мостарка, а моји су из Баћевиха – каже Влатка. – Срби су се тамо готово сви вратили на своје. Тихомир је из Пјести и тамо су се вратили само стари. Ми смо одлучили да живимо овде, а један син завршио је за куvara и сад је у војсци. Кад се врати, бићемо комплетни у угоститељству. Кузманови стално улажу у породични посао, а негују и старе обичаје и посебно гостима понуде гратис нешто од специјалитета из старог краја. – Приметио сам да Паланци фали смештај за оне који не могу да плате скупо преноћиште у

хотелима и мотелима – истиче Тихомир. – Долазе овде, нпр. монтери из разних крајева Србије, па и иностранства, траже кревет и домаћу храну, а много им је преноћиште и доручак за 3.500 динара. Градим осам соба где ће смештај бити много јефтинији. Пушница је пуна кобасица, пршуте и димљеног меса, а знамо спремити и народну храну која је јака и потребна човеку за ове хладне дане. Долазе код нас људи пореклом из Херцеговине, али има и мештана, Босанаца. Седнем са свима, попричам и поштујем обичај да је свака трећа рунда газдина. Мало ми је чудно што су неки разумели да они туру треба да плате сваке три године – шали се Кузман.

Домаћин открива и неке кулинарске тајне, као и да је јунећи језик једино месо које кувањем повећа своју запремину. Само се цигерице не соли приликом спремања, већ тек кад су готове, а бели се бубрези морају спремити у два тигања. У првом се пеку на 220 степени док не почну да цврче, а потом се премештају у други тигањ. Код Кузманових има и сира из мјешине као мезе сваком госту и подсећање на Херцеговину.

Антрфиле : Пријеснац као афродизијак

Паланачки Мостарци упозоравају на то да се сир из мјешине мора јести као деликатес, помало, јер је јака храна, а има и ђаконија које су права холестеролска бомба.

– Спремимо некад гостима и пријеснац – додаје Тихомир. – Прави се од димљеног овчијег или козјег лоја, бјелог и кукурузног брашна, али и још неких ситница. Кад се човек тога наједе, чини му се да је јео афродизијак, а с тако јаком храном можеш у кошуљи и бос ићи на мраз.

С ПРЕДУМИШЉАЈЕМ ИЛИ БЕЗ ЊЕГА?

Политика, Датум : 17.2.2010, Страна : А14

Због чега толика релативизација злочина у Сребреници

Миленко Марковић*

Расправа о томе да ли треба једна или две декларације о злочинима у последњим ратовима на тлу бивше Југославије, да ли у декларацији о Сребреници употребити термин „геноцид“ итд., води се као неки вид надмудривања о нечему тривијалном, што није представљало највећу трагедију југословенских народа при крају 20. века. Што се више временски удаљавамо од тог великог злочина, стиче се утисак да се у Србији смањује жеља да се он означи на прави начин, да расте потреба да се разним „заскакивањима“ умањи његова страва, скрије његова суштина и заклоне његови кривци.

Предлагано је да се донесе декларација којом би били осуђени сви злочини, без обзира на етничке разлике. Јер, наводно, не треба етнички раздвајати мртве. То јест, једанпут су убијани зато што су етнички различити, а сада нека влада етничко „братство и јединство“ међу жртвама! Очигледно, идејним сродницима скупине којој није одговарало да се живи у мултикултурализму и у заједничкој држави, која није зазирала од броја побијених и протераних да би се створила етнички чиста подручја, сада је одједном стало до надетничке ширине у обележавању дана мртвих.

Да ли је неко покушао да након Другог светског рата утаничи дан мртвих који би избрисао границе између агресора и жртава агресије?

Свакако није. Догађало се, истина, да агресор, задивљен херојском одбраном нападнуте државе, подигне споменик њеним изгинулим браниоцима (случај генерала Макензена из Првог светског рата), али није било заједничког дана мртвих. Догодило се да представник демократске Немачке присуствује годишњици победе над фашизмом или Дану

холокауста, или да председник Тадић присуствује помену у Сребреници, потом и у Братунцу, али опет није било јединственог дана сећања на жртве. Ђорђе Вукадиновић указује да нема смисла говорити о размерама југословенских злочина јер су они, у поређењу са злочиним у Другом светском рату (холокаусту, пре свега), незнатних размера. („Политика“, 2. фебруара). Тачно. Али њихова суштина се не разликује. Па и број погинулих и расељених је за нас, мале народе, огroman. А о последицама, економским, политичким, духовним, да и не говоримо.

Због чега толика релативизација и отпори да се дође до истине о протеклој историји?

Неизбежан је утисак да се хоће један свеопшти „налетнички помен“ са циљем да се скрије одговорност за велики злочин геноцида, највећи етнички масакр у Европи после Другог светског рата. И да се сакрије карактер рата који је произвео сребренички злочин. Ђорђе Вукадиновић види чин „самостигматизације“ и „самоубиства с предумишљајем“ у нечему што је чин самоослобођења од једног тешког наслеђа из прошлости. То јесу два опречна становишта у нашој средини, али крајње је време да се са имена српског народа коначно скину оптерећења прошлости.

Не мислим да осуда геноцида треба да пренебрегне злочине над српским народом. Правили су их и Бошњаци и Хрвати. И то захтева безрезервну осуду. Али не на начин којим се преправља историја.

Не мислим да ми треба да сачекамо са осудама злочина почињеним у име Србије док владе суседних земаља не почну осуђивати своје злочине. Ми то морамо чинити ради нас, а не у вези са поступцима других. Све до последњих међуетничких ратова српски народ није имао чега да се стиди у својој историји. Напротив. Али прикривањем злочина у његово име само се продужава нанета му срамота. Само чиста и једноставна осуда тог монструозног злочина, који је признат у Републици Српској и којег се са тугом сећа читава Европа, може повратити част и углед српског народа.

*Потпредседник Савеза антифашиста Србије

СВЕ ДУЖИ ПУТ ДО КУЋЕ

Вечерње Новости - специјални додатак, Датум : 17.2.2010, Страна : 7

СА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ РАСЕЉЕНО 200.000 ГРАЂАНА НЕАЛБАНСКЕ НАЦИОНАЛНОСТИ, А ТАЈ БРОЈ СЕ СТАЛНО УВЕЋАВА

ПРОЦЕС повратка више од 200.000 расељених са Космета одвија се отежано, а ова бројка се, чак, благо увећава. Без етнички мотивисаних напада у Покрајини не прође ниједан месец. Према речима помоћника министра за Косово и Метохију Бранислава Ристића, враћају се само најугроженији јер постоји очигледна опструкција - локална самоуправа је непријатељски настројена и пројекти повратка предуго трају.

Не рачунајући претње и провокације са којима се, према извештајима МУП, Срби и неалбанци најчешће суочавају, пљачки и уништавања имовине прошле године било је готово свакодневно. Као предуслов за одржив повратак и опстанак повратницима, који се углавном враћају у руралне средине, каже Ристић, неопходно је обезбедити да живе од пољопривреде и продаје пољопривредних производа, а не од краткорочне помоћи.

ДЕВЕТ ГОДИНА ОД СТРАДАЊА СРБА

Преглед, Датум : 17.2.2010, Страна : 5

Јуче је навршено девет година од напада на аутобус „Ниш Експреса“ у селу Ливадице, код Подујева, када је 12 Срба погинуло, а 43 повређено.

У експлозији мине, постављене испод моста на магистралном путу Ниш-Приштина, дигнут је у ваздух први од шест аутобуса којима су расељени Срби са Косова и Метохије ишли на задушнице у Грачаницу, у пратњи војника Кфора. Врховни суд Косова је у другостепеном поступку у марту прошле године ослободио Фљорима Ејупија, јединог осумњиченог за „случај Ливадице“, због, како је тада наведено, недостатка доказа. Еулекс је покренуо нову истрагу, а шеф тима Еулексових тужилаца Тео Јакобс је у јуну прошле године изјавио да тај случај воде људи из канцеларије специјалног тужиоца који су задужени за случајеве ратних злочина и да они немају јасне осумњичене, али да знају да иза оног што се догодило у Ливадицама није могла стајати само једна особа.

Пре девет година у нападу на аутобус „Ниш експреса“ живот су изгубили Ненад Стојановић, Милинко Краговић, Лазар Милкић, Драган Вукотић, Сунчица Пејчић, Живана Токић, Слободан Стојановић, Мирјана Драговић, Небојша Цокић, Снежана Цокић, Данило Цокић и Вељко Стакић.

PRESS CLIPPING

Четвртак 18.02.2010. год.

ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ 119 МИЛИОНА ДИНАРА

Политика, Датум : 18.2.2010, Страна : А19

Нови Сад – Покрајински секретаријат за социјалну политику и демографију обезбедио је 119 милиона динара за програме куповине кућа, помоћ у грађевинском материјалу, једнократну помоћ за огрев и опремање ђака.

Ова средства биће реализована током године преко Фонда за пружање помоћи породицама избеглих, прогнаних и расељених у АПВ, како би се проблеми у овој области успешно решавали, саопштено је јуче на седници војвођанске владе.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, Датум : 18.2.2010, Страна : 14

Породице избеглица, лица која су укинула избеглички статус и интерно расељена лица која су смештена у неадекватном смештају на територији Вождовца могу да се јаве на јавни позив за доделу помоћи у грађевинском материјалу.

Све информације о конкурс за доделу помоћи заинтересовани грађани могу добити на

интернет адреси општине www.vozdovac.rs. Захтеви са документацијом се подносе на адресу: Градска општина Вождовац, Повереник за избеглице" 11000 Београд, Устаничка бр. 53, преко писарнице или поште.

ДОДЕЛА ПАКЕТА ГРАЂЕВИНСКОГ МАТЕРИЈАЛА

Данас, Датум : 18.2.2010, Страна : 17

Звездара наставља да помаже избеглицама

ГО Звездара, у сарадњи са Комесаријатом за избеглице и расељена лица, обезбедила је средства за помоћ у грађевинском материјалу за побољшање основних услова становања избеглих и интерно расељених лица на својој територији. Комисија за избор корисника за доделу помоћи у грађевинском материјалу упутила је избеглим и расељеним лицима јавни позив за учешће у додели пакета грађевинског материјала.

Право на помоћ могу да остваре породице избеглица, лица која су укинула избеглички статус и интерно расељена лица смештена у неадекватном смештају на територији ГО Звездара. Подносиоци захтева и чланови породичног домаћинства треба да испуњавају следеће услове: да имају избеглички статус, решење о укидању избегличког статуса, или да су регистровани као интерно расељена лица, да су смештени у неадекватном смештају, да су држављани Србије (или су поднели Захтев за пријем), да не поседују другу непокретност у Србији, да нису укључени у неки други пројекат за решавање стамбених проблема, да нису повратници из миграције у треће земље, да нису ушли у посед своје

обновљене или неоштећене имовине, да исту нису отуђили или заменили у држави порекла или у другој држави, а којом су могли да реше стамбене потребе, да поседују плац са започетом градњом и да поседују дозволу или је непокретност у процесу легализације.

Јавни позив са прецизним условима и доказима које треба да поднесу налази се на званичном сајту Градске општине Звездара www.zvezdara.org.rs.

Антрфиле : Захтеви у општини

Захтев за доделу грађевинског материјала са потребном документацијом, подноси се на адресу Градске општине Звездара, Повереник за избеглице, 11050 Београд, Булевар Краља Александра бр.77. Уз Захтев је неопходно доставити контакт телефон, а рок за подношење захтева је 15 дана, почев од 5. фебруара.

ПЛАСТЕНИЦИ НА АДМИНИСТРАТИВНОЈ ЛИНИЈИ

Правда, Датум : 18.2.2010, Страна : 26

НЕМАЧКА НЕВЛАДИНА ОРГАНИЗАЦИЈА ПОМАЖЕ РАСЕЉЕНА ЛИЦА СА КОСМЕТА

МЕДВЕЂА/ЛЕСКОВАЦ – Посредством немачке невладине организације АСБ, једанаест сеоских домаћинства из околине Медвеђе, на самој административној линији раздвајања са Косметом, добиће новчану помоћ за подизање пластеника обрадиве површине до 100 метара квадратних.

Посредством ове НВО, током 2010. године, по речима Радомира Влаховића, одговорног за расељена лица у Медвеђи, осам породица уселиће се у стамбене јединице до 60 квадрата. Од тог броја, шест породица су интерно расељене са територије севера Космета. Такође, за шест породица из категорије породица са потребама социјалног давања биће изграђено шест монтажних стамбених јединица до 30 квадрата, за које се ових дана траже одговарајуће локације.

Слободан Драшковић, председник општине Медвеђа, каже да ће поновним активирањем копа рудника олова и цинка „Леце“ у овој сиромашној општини на југу Србије бити упуслено око 300 радника.

У Медвеђи су недавно отворена истурена одељења Правног и Економског факултета из Ниша, па је за стотинак студената оба одељења настава започела двојезично, на српском и албанском језику. Биће то прилика, истичу у локалној самоуправи у Медвеђи, да се заустави константно исељавање млађих породица са ових простора. Иначе, у самој Медвеђи уточиште је пронашло 450 лица са статусом интерно расељених и 38 избеглих лица из бивших југословенских република.

НЕЋЕМО ДАТИ КОСМЕТ

Правда, Датум : 18.2.2010, Страна : 7

ПОВОДОМ ДВОГОДИШЊИЦЕ НЕЗАВИСНОСТИ ТАКОЗВАНЕ ДРЖАВЕ КОСОВО

Председник Србије Борис Тадић и највиши функционери Србије поновили су да не признају самопроглашену независност Косова и остали при ставу да се јужна територија може бранити само мирним путем. Они кажу да је држава у протеклом

периоду успела да активном дипломатијом сачува мир и стабилност у региону, задржавајући број признања самопроглашене државе на минимуму.

– **Србија никада неће признати нелегалну независност КиМ, а свој интегритет ће бранити мирним, дипломатским и правним средствима у међународним институцијама. Од УН очекујемо да испуне свој мандат управљања у јужној српској покрајини – рекао је председник Тадић, и додао да је положај Срба на Косову и даље тежак.**

– После погрома Срба 17. марта 2004. године, на КиМ још нема безбедности, слободе кретања, правде, струје, воде, нити поштовања основних цивилизацијских норми. Премијер Србије Мирко Цветковић рекао је да Србија настоји да покрене истински процес повратка расељених Срба у јужну покрајину и да им створи услове за нормалан живот.

– Будућност се не гради сукобима, већ договорима, а грађани на овим просторима су упућени једни на друге и због тога се Србија залаже за озбиљне разговоре, који ће бити основа за здрав процес помирења на Балкану. Желимо да сви грађани Косова и Метохије живе у миру, да им се обезбеде сва права и могућност да раде и зарађују – казао је премијер И Вук Јеремић, министар спољних послова, сматра да се територијални интегритет Србије мора бранити „на миран начин и без дизања тензија“. Он такође верује да је Србија у протекле две године доста урадила на јачању својих позиција у јужној републици.

– **Успели смо да сачувамо мир и стабилност у региону, задржали смо број признања самопроглашеног Косова на минимуму.** То је добар резултат када се осврнемо на ситуацију од пре две године, када смо били суочени са неким од најмоћнијих држава света које су признале Косово, а и са проблемима блокаде европских интеграција – рекао је Јеремић.

Министар за Косово и Метохију, Горан Богдановић, каже да Србија неће одустати од чувања интегритета и суверенитета своје територије.

– **План Питера Фејта за север Косова није прихватљив и не може бити успешан. Срби не верују такозваним косовским институцијама на Косову, јер им на тој територији није омогућен одржив повратак, правна заштита и слобода кретања. Наша дипломатија је била успешна на Косову, јер је само трећина држава у свету признала њену независност – казао је Богдановић.**

Милан Ивановић, председник СНВ северног Косова, оцењује да у покрајини живот никад није био тежи, а услови се из дана у дан погоршавају.

– Од пре две године смањују се плате, људи се отпуштају са посла, нема готово никаквих економских претпоставки за досељавање Срба. Народ у неким деловима нема струју, воду, морају да преговарају са косовским институцијама и на тај начин бивају увучени у систем. А сви знамо да Србије на Косову нема без народа – рекао је Ивановић.

Председник покрајинског одбора Јединствене Србије, Небојша Јовић, каже да му је прослава независности Косова „комична“ и да представља албанско самозаваравање. – Независност Косова је призната само од неких земаља. Ни међународни суд у Хагу још није донео своје мишљење о томе. Што се Срба тамо тиче, они Косово никад неће доживети независно од Србије. Иако је ситуација нешто боља, што се тиче безбедности тамошњих Срба, притисак да они напусте територију се врши искључивањем струје, воде, телекомуникација и иницирањем повремених напада – сматра Јовић.

Антрфиле : Оливер Ивановић: БСК су творевина Ахтисаријевог плана

Државни секретар Министарства за Косово и Метохију, Оливер Ивановић, изјавио је да је Србија сугерисала КФОР-у да њихови представници не обилазе општине на северу Косова и не позивају Србе да се пријаве за Безбедносне снаге Косова.

– Сугерисали смо им да то не раде из више разлога: први је то што је јасна генерална позиција српске владе према БСК, као и локалног становништва, а други да ће свако ко је

евентуално заинтересован за БСК сам отићи у јужни део града, па и у Приштину да се пријави – изјавио је Ивановић за агенцију Бета и оценио да се, ако КФОР настави врбовање за БСК, њихово понашање не може схватити другачије него као провокација. Србија је протестовала због оснивања БСК, јер су те снаге основане по Ахтисаријевом плану, који Србија не признаје и који није усвојен у Савету безбедности УН.

Та формација треба да има 2.500 редовних и 800 резервних припадника, а наредних дана припадници БСК ће добити оружје дугих цеви – „Г36” немачког произвођача „Хеклер и Кох“.

„СИГУРНА КУЋА” КАО ТРАЈНА АДРЕСА

Политика, Датум : 18.2.2010, Страна : А8

Кроз уточиште за жртве породичног насиља до сада прошло 1.059 жена и деце. – Засебне собе, заједничка трпезарија и купатила

Након једне од милион супружничких „свађа” Катарина В. (30) доведена је у Ургентни центар са неколико убодних рана, девет прелома костију и изгубљене три литре крви. Насиље њеног супруга квалификовано је као „убиство у покушају”, а судија која јој је била додељена у овом предмету саветовала јој је да се од даљег насиља склони у „Сигурну женску кућу”. Испијеног лица и тела унакаженог од убодних рана, за које сказала на ваги тврди да има само 40 килограма, Катарина каже да је у њој остало снаге само за још један судски процес – добијање старатељства над две девојчице са којима сада живи у овом сигурном уточишту.

Њену „сустанарку Гордану (41) у „Сигурну женску кућу” пре годину дана тешко испребијану довео је њен отац. **Гордана каже да је то њена трећа животна адреса – након избеглиштва из родног Гњилана, она је низ година живела у избегличком кампу у Смедереву, у коме је трпела најсуровије облике насиља од стране мужа – ратнога ветерана који је своје трауматичне успомене покушавао да утопи у алкохолном виру.** У насиљу њеног супруга је, како каже Гордана, учествовала цела његова породица, а када је на њу насрнула и њена свекрва, Гордана је схватила да јој је живот угрожен. **У кампу је оставила две девојчице за чије старатељство тек креће у борбу.**

Катарина и Гордана су две од 22 станарке „Сигурне женске куће” у Београду, која је саграђена као уточиште жена убијеног тела и духа које су преживеле најдрастичније облике насиља, за чије животе су се неретко борили лекари и које су биле свесне да би повратак у топло породично гнездо значио – сигурну смрт. Иако је „Сигурна женска кућа” замишљена као привремена животна адреса жена које траже склониште од насиља, неке од њених „станарки” у кући живе од њеног оснивања, јер немају од чега да хране себе и своју децу, а када илуструје распрострањеност породичног насиља, координаторка Саветовалишта против насиља у породици и „Сигурне женске куће” Весна Станојевић истиче да је од њеног оснивања у новембру 2008. године до данас кроз њу прошло 1.059 жена и деце.

– У овом моменту у „Сигурној женској кући” налазе се 22 жене и 30 деце – неке су овде годину и по дана, а неке само неколико месеци, иако у кући у просеку проведу између три и пет месеци. Наше штићенице су углавном младе жене, на прагу треће деценије, које су неколико година живеле у тамном вилајету насиља и рађале децу са идејом да „спасу” брак или да промене агресивног супружника.

Највећи број жена биле су економске „ропкиње” агресивних бракова и савета „покупљених” из примарне породице типа „срамота је развести се”, „задатак жене је да чува брак”, „и ја сам трпела агresiју да бих тебе извела на прави пут”. Уз то, оне су

најчешће и нискоквалификована радна снага, што додатно отежава њихово животно осамостаљење – објашњава Весна Станојевић.

Наша саговорница истиче да ниједна жена није отишла из „Сигурне женске куће” а да претходно није запослена.

– Ми им помажемо у запошљавању у оквиру њихових квалификација – имамо сарадњу са народним универзитетима који нам помажу у њиховој преквалификацију и мрежу приватника који запошљавају ове жене. Другим речима, оне не напуштају „Сигурну женску кућу” док не приме другу или трећу плату, односно ако их не прихвати породица порекла. Нажалост, плата коју они добијају најчешће није довољна за живот – и износи око 20.000 динара, а за тај новац оне могу да изнајме једну собицу у неком насељу на периферији града и једва прехране себе и децу. Због свега тога, један број њих се нажалост враћа насилнику, а наше искуство говори да насиље постаје још драстичније након повратка жене у дом.

Тако је, примера ради, једна наша штићеница на саму Нову годину изашла из „Сигурне женске куће” и вратила се насилнику, а два дана касније комшије су нас обавестиле да ју је он брутално претукао – прича Весна Станојевић. Свака жртва насиља у сигурној женској кући има своју приватност у виду сопствене собе која је опремљена неопходним намештајем – креветом на спрат и орманом у коме се неретко налази само она гардероба коју је успела да изнесе из куће. Купатила су заједничка, а све станарке ове куће са својим малишанима ручају у заједничкој трпезарији и време проводе у дневном боравку, библиотеци или у разговору са психологом. Весна Станојевић истиче да жене имају недељни распоред по коме кувају, пеглају и чисте заједничке просторије, а постоји и кућни ред кога морају да се придржавају све укућанке. Због озбиљности ситуације у којој се ове жене налазе, „Сигурна женска кућа” има приватно обезбеђење и видео-надзор 24 часа дневно.

Иако је за свакодневну исхрану жена и њихове деце дневно потребно најмање десет килограма хлеба, меса, воћа и поврћа, Весна Станојевић истиче да кућа нема сталних донатора намирница и да им Министарство за рад и социјалну политику, Дирекција за робне резерве и Скупштина града повремено донирају животне намирнице, а највећи појединачни донатори хране су „Соко Штарк”, „Моцарт кладионице” и „Јапан табак интернешенел”. Наша саговорница примећује да би доследним спровођењем Закона о одузимању имовине стечене кривичним делом, продајом само једног заплењеног ципа могла да се обезбеди једногодишња исхрана штићеница „Сигурне женске куће”.

Антрфиле : Министарство се не изјашњава о финансијској подршци

Весна Станојевић каже да је пре годину и по дана упућена иницијатива Министарству за рад и социјалну политику да се женама које напуштају „Сигурну женску кућу” пружи финансијска подршка – идентична оној коју хранитељи добијају за одгајање малишана. До данас није стигао никакав одговор из овог министарства.

Насилници остају у својој кући

На питање да ли је доношење новог породичног закона, по коме је суд дужан да насилника исели из куће, донело неке промене у правној заштити жртава насиља, Весна Станојевић каже да се у пракси најчешће дешава да жене заврше у „Сигурној”, а насилници остану у властитој кући. Тек свака шеста жена поднесе захтев за иселење насилника, а само у два од педесет покренутих случајева насилник је иселењен из стана, истиче Весна Станојевић.

PRESS CLIPPING

Петак 19.02.2010. год.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Куир, Датум : 19.2.2010, Страна : 15

КУРШУМЛИЈА - Комесаријат за избеглице, општина Куршумлија и немачка хуманитарна организација АСБ потписали су уговор о изградњи зграде са 12 станова, у које ће бити смештена избегла и расељена лица која се тренутно налазе у Колективном центру "Селова". Вредност пројекта износи око 300.000 евра, а зграда би према плану требало да се заврши у августу.

- Општина је обезбедила плац, а пројекат финансира АСБ. У зграду ће се уселити десет породица из Колективног центра "Селова" према критеријумима које је прописао Комесаријат, а два стана добиће општине за решавање стамбених проблема социјално угрожених лица - каже повереник за избеглице Славко Милојковић.

У колективном центру "Селова" тренутно борави 19 расељених и 18 избегличких породица и до сада се на конкурс пријавило шеснаест.

ДАНАС ИСПЛАТА НАКНАДА ЗА ОКТОБАР

Куир, Датум : 19.2.2010, Страна : 15

БЕОГРАД - Исплата накнада незапосленим лицима за октобар почиње данас на шалтерима свих пошта у Србији, саопштила је Национална служба за запошљавање.

Исплата новчаних накнада расељеним лицима са подручја Косова и Метохије за септембар такође ће почети данас, наведено је у саопштењу.

ИВО БИ ДА САРАЂУЈЕ СА СРБИЈОМ

Куир, Датум : 19.2.2010, Страна : 4

У инаугурационом говору нови председник Хрватске као приоритет истакао развој односа у региону. Церемонији присуствовало око хиљаду званица

ЗАГРЕБ - Нови председник Хрватске **Иво Јосиповић** истакао је јуче у инаугурационом говору да је за Хрватску од стратешког значаја развој добросуседских односа са државама региона!

- **Мирољубива политика нема алтернативу, а садашња генерација политичара нема право да проблеме оставља генерацијама које долазе** - изјавио је Јосиповић пред страним представницима, државним врхом Хрватске и бројним грађанима који су пратили церемонију полагања председничке заклетве на Тргу светог Марка у Загребу.

Јосиповић је нагласио да ће добра сарадња са суседима бити приоритет његове спољне политике. Истакао је да је потребно решити сва спорна питања са суседима, наводећи да је неопходно откривање судбине несталих, повратак културног блага отетог у протеклом рату, али и повратак свих избеглих и расељених особа.

Јосиповић је указао и на важност националних мањина, које су, како је рекао, спона између Хрватске и њихових матичних држава. Навео је да Хрватска мора да буде дом демократије и људских права, али и земља верских слобода.

- Веровање или неверовање право је сваког грађанина. Свака дискриминација је недопустива и лично ћу јој као председник Републике бити препрека - изјавио је Јосиповић.

Инаугурацији је присуствовало око 1.000 званица из Хрватске и иностранства, међу којима су били председници десет држава, укључујући све из региона. На церемонији, међутим, није било представника Србије због доласка председника Косова Фатмира Сејдијуа.

ИЗБЕГЛИЦАМА КУЋЕ, ОГРЕВ И ОПРЕМА ЗА БАКЕ

Дневник, Датум : 19.2.2010, Страна : 14

Покрајински секретаријат за социјалну политику и демографију, преко Покрајинског фонда за пружање помоћ породицама избеглих, прогнаних и расељених у Војводини, за ову годину обезбедио је 119 милиона динара. Паре су намењене куповини кућа и грађевинског материјала, те као једнократна помоћ за огрев, опремање ђака и друге потребе.

ОПШТИНА ВОЖДОВАЦ ПОМАЖЕ ИЗБЕГЛЕ

Правда, Датум : 19.2.2010, Страна : 22

Општина Вождовац позива породице избеглица, лица која су укинула избеглички статус и интерно расељена лица, која су смештена у неадекватном смештају на територији ГО Вождовац, да се јаве на јавни позив за доделу помоћи у грађевинском материјалу.

Све информације о конкурс за доделу помоћи у грађевинском материјалу заинтересовани грађани могу добити у Повереништву за избеглице и расељена лица општине Вождовац, соба 39, телефон: 244-0071/ локал 139 или путем сајта ГО Вождовац. Рок за подношење захтева је 15 дана по објављивању јавног позива.

PRESS CLIPPING

Петак 19.02.2010. год.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 20.2.2010, Страна : 39

КУРШУМЛИЈА – Комесаријат за избеглице, општина Куршумлија и немачка хуманитарна организација „АСБ“, потписали су уговор о изградњи зграде са 12 станова за избегла и расељена лица која се тренутно налазе у Колективном центру „Селова“.

Вредност пројекта је око 300.000 евра, а зграда би требало да се заврши у августу. Општина је обезбедила плац, а пројекат финансира „АСБ“. У зграду ће се уселити десет породица из колективног центра, према критеријумима које је прописао Комесаријат, а два стана добиће општине за решавање стамбених проблема социјално угрожених лица.

ПРОГРАМ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ МЛАДИХ

Пресс, Датум : 20.2.2010, Страна : 6

БЕОГРАД - Национална служба за запошљавање (НСЗ) позвала је јуче незапослене особе, млађе од 30 година, да се укључе у „Програм запошљавања младих“.

Позив важи за незапослене са другим степеном стручне спреме, а предност имају особе са ивалидитетом, Роми, избегли и расељени, повратници у поступку реадмисије и корисници социјалних услуга, наведено је у саопштењу.

ЉАЈИЋ ОТВОРИО НЕЗАВРШЕН ДОМ ЗА СТАРЕ

Пресс, Датум : 20.2.2010, Страна : 14

Стари Ужичани се још нису уселили у Дом за старе у Ужицу иако је свечано отворен још 10. децембра. Усељено је тридесетак избеглица, али они више времена проводе у старим баракама поред дома, јер у новом дому нема грејања

УЖИЦЕ - Дом за старе у Ужицу који је 10. децембра прошле године свечано отворио министар за рад и социјална питања Расим Љајић, још се не користи за смештај старих јер још није завршен. Пре двадесетак дана усељено је тридесетак избеглих и расељених лица, али они више времена проводе у старим баракама поред дома, јер у новом дому нема грејања.

Све собе у дому нису потпуно опремљене, а просторије које су потпуно опремљене још пре три године, пропадају!

Усељене избеглице

Када је министар Љајић заједно са градоначелником Ужица Јованом Марковићем уз присуство многих званица свечано отворио Дом за стара лица на брду Забучју у Ужицу,

очекивало се да ће се први станари убрзо уселити. Али, тек после два месеца први станари су била избегла и расељена лица, која су живела у баракама поред новог дома, док правих корисника још нема. У Ужицу се годинама осећа велика потреба за домом за старе и многи старији Ужичани су били принуђени да оду у домове у другим градовима.

У дугим ходницима новоотвореног дома све мирише на ново. Али, модерна кухиња не ради, у трпезарији само столови, велики ходници празни, две велике просторије празне... Тек у једном делу зграде нови станари у зимским јакнама и са капама шетају ходником.

- Све је лепо, ново и чисто. Кључеве смо добили пре двадесетак дана. Неки су преселили ствари и сместили се, а неки се још враћају у бараке, јер је овде хладно. Грејање не ради. Овде уђем да мало проветрим собу, али се вратим у бараку. Обећали су да ће нам сутра донети грејалице - каже Станислава Опачић (80), избеглица из Задра.

Зорка Јововић из Горажда је незадовољна што у новој згради нема грејања.

- Мој супруг и ја смо већ 20 година у избеглиштву, он је болестан и лежи у бараци. Јесте лепо у новом дому, али шта вреди када кухиња још не ради, па не могу да скувам ни чај, а камоли да спремим нешто за мог болесног мужа. Нема ни грејања, па још боравимо у баракама - каже Зорка.

Не исплати е да ради кухиња

Али оних којима је дом намењен, још нема. Директор ужичког Центра за социјални рад Заим Рамовић каже да је Дом отворен превасходно да би се избегла и расељена лица сместила у хуманије услове.

- Дом још није потпуно завршен, али оно што недостаје одрађујемо успут. Отварање Дома је уследило да бисмо избегла и расељена лица из барака у којима су услови за живот на ниском нивоу, преместили у хуманије услове. Тренутно нема грејања, па ћемо дотерати грејалице. Грејање 1.600 квадрата је много скупо. Дом није у потпуности опремљен, а просторије које су опремљене почеле су да пропадају и зато смо отворили дом иако није завршен. Другачије је када неко живи ту и одржава то место. Поред тога, у децембру нисмо могли да пресељавамо кориснике који већ живе у другим домовима, а заинтересовани су да дођу у Ужице - објаснио је Рамовић.

Он каже да је Дом капацитета за 80 особа, али да није у потпуности опремљен део за још 30 особа.

- Министарство је већ издвојило још два милиона динара за опремање тих соба, дневног боравка, ТВ сале и просторије где ће стари моћи да се друже. Кухиња и вешерница још не раде, јер немамо рачуна да раде док не буде станара у њој. Избегла и расељена лица још користе стару трпезарију. Након отварања извршили смо дезинфекцију дома, сервисирали противпожарне апарате, спремна је медицинска опрема и за непокретна лица, а била је екипа из Завода за јавно здравље да узме узорке воде. Полако све приводимо крају, тако да се надам да ће први станари моћи да се уселе на пролеће - рекао је Рамовић.

Антрфиле : Дом се гради већ седам година

Изградња Дома за старе на Забучју почела је 2003. године, на месту где се налазио Прихватни центар за избеглице. Прву фазу дома за 80 старих лица финансирао је УНХЦР са 400.000 евра. Друга фаза изградње дома која је обухватала изградњу кухиње, трпезарије, вишенаменске сале, вешернице и друго, почела је 2006. године и завршена у новембру те године, а радове је финансирало Министарство за рад и социјална питања са 48 милиона динара. После две године радови су настављени изградњом споне између два објекта лифтом и делимичним уређењем партера, за које је исто министарство издвојило 15 милиона динара. Министарство је у 2009. години дало још 15 милиона динара за набавку опреме за 50 корисника дома.

ИНСПЕКТОРИ „КРЧЕ" ТРАСУ КА БУДУЋЕМ МОСТУ

Политика, Датум : 20.2.2010, Страна : A19

Попис бесправних објеката дуж новобеоградске пруге претходи Акционом плану за расељавање породица са локације на којој ће бити саобраћајница. - Већина становника нема пријаву у Београду, истичу житељи дивљих насеља

Градски инспектори наставили су јуче попис бесправних објеката и породица које живе у нехигијенским новобеоградским насељима, дуж трасе будућег приступног пута мосту преко Аде Циганлије. Нова саобраћајница дужине три километра биће изграђена непосредно уз железничку пругу, са јужне стране, а повезиваће Улицу Тошин бунар са петљом за мост у близини Отвореног тржног центра. Решавање имовинскоправних односа на траси приступнице је при крају, истичу у Дирекцији за грађевинско земљиште и изградњу Београда, и завршава се попис становника у нехигијенским насељима.

- После евидентирања породица следи доношење Акционог плана за стварање услова за изградњу северне приступне саобраћајнице мосту. Питање имовине већ је решено, а када секретаријати за инспекцијске послове и социјалну заштиту заврше свој посао почеће уклањање бесправних објеката. То је уобичајена процедура која се примењује на свим трасама инфраструктуре - рекао је Ненад Бајић, портпарол Дирекције.

Репортери „Политике" обишли су јуче трасу будуће саобраћајнице на којој се налазе најмање три велика нехигијенска насеља и неколико других бесправних објеката. У највећем од њих, насеобини у 42. блоку која се протеже до 67. блока и комплекса „Белвил", становници тврде да постоји око 300 учерица, у којима живи и по пет-шест чланова породице. У оближњем насељу у 66. блоку становници су избројали педесетак импровизованих домова, а неколико стотина метара североза-падно, уз пругу код гараже ГСП-а, налази се још око 35 барака. У овом насељу, у домовима површине између 15 и 20 квадрата, живи по девет и 11 људи.

Надлежни за израду и примену Акционог плана расељавања у кабинету заменика градоначелника кажу да ће се по завршетку пописа знати прецизне бројке, као и ко од житеља „дивљих" насеља поседује пребивалиште на територији Београда. То ће бити један од кључних критеријума приликом спровођења плана.

- Акциони план биће сличан стратегији расељавања Рома који су живели испод „Газеле". **Становници дивљих насеобина биће размештени по рубним деловима престонице у које ће се, поштовањем принципа негруписања сиромаштва, доселити највише 20 породица.** Поучен искуством са учерицама, никлим на градском земљишту под „Газелом", код „Белвила" и дорћолске пруге, град ће настојати да проблем заиста и реши, а не само да пресели породице на рубне локације - рекао је Милан Кркобабић, заменик градоначелника.

Са по 20 породица у насељу, истиче Кркобабић, социјални радници ће подробније радити јер ће, као и до сада, децу уписати у школе и вртиће, а радно способне обучити и припремити за запослење. Добиће здравствену заштиту и учествоваће у комплетном социјалном програму, што ће и бити најважније ставке Акционог плана, истакао је заменик градоначелника.

Сценарио „Газела", међутим, предвидео је да смештај у лимене контејнере добију само породице са регистрованим пребивалиштем у Београду. Становници барака на траси нове саобраћајнице, међутим, истичу да велика већина њих нема документа са престоничком адресом. Према њиховој причи, дуж пруге су махом насељена лица расељена са Космета и пореклом из јужних крајева Србије.

Иако ће датум рушења барака бити познат тек по завршетку пописа и израде акционог плана, становници потврђују да би багери, према незваничним информацијама које имају, пред њихове домове могли да стигну већ у наредна два месеца, односно до маја.

Антрфиле : Већина Рома са Космета

У бесправном насељу код депоа ГСП-а, које је „процветало“ приликом изградње стамбеног комплекса „Белвил“, живе становници претежно ромске националности. Пронашли су уточиште у картонским кућама чији су подови од блата, а кроз које продиру ветар и киша.

- Већина нас нема где да се врати и нећемо напуштати домове док се не нађе неко решење - поручио је Мујо Захировић.

У близини су још два нехигијенска насеља, која су се проширила после „рашчишћавања“ „Газеле“. Роми са Космета првобитно су подигли бараке код „Делта ситија“, по чијој су изградњи побегли уз пругу у 66. блоку.

- Доселио сам се у Београд крајем 1998. године са Косова где сам имао шталу са 50 коња. Наша деца не иду у школу, а седмочлане породице издржавају се продајом картона и пластичних чаша - рекао је Ифран Шерифовић.

PRESS CLIPPING

Недеља 21.02.2010. год.

“ВУЧЈЕ СРЦЕ“ У ПАРИЗУ

Вечерње Новости, Датум : 21.2.2010, Страна : 5

КЊИГА МАРИЈЕ ЛИНЕ ВЕКЕ

У Културном центру Србије у Паризу представљена је књига италијанске новинарке Марије Лине Веке „Вучје срце“, која говори о судбини несталих и отетих Срба и трговини органима на Косову и Метохији.

У присуству амбасадора Републике Србије Душана Т. Батаковића и великог броја посетилаца Културног центра, о књизи су говорили новинар и публициста Коста Христић и ауторка Марија Лина Века.

Марија Лина Века упознала је чланове породица несталих и отетих из Обилића, Урошевца, Гњилана и пратила их у њиховом бескрајном чекању и патњи. Призори отмица Срба у роману се укрштају са сценама чекања младог болесника који се на другом крају Европе, у Француској, припрема за операцију пресађивања срца. Марија Лина Века пре „Вучјег срца“ написала је „Изгубљено Косово“ и „Косово и Метохија - немогућ повратак“.

ЗАСИЈАЋЕ РИЗНИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 21.2.2010, Страна : 22

Убрзава се враћање културног блага у православна светилишта Широм Хрватске

На рестаурацију чека око 250 икона, десетине јеванђеља...

ПУСТОШ на српским имањима, пустош и у добром делу некада раскошних православних храмова широм Хрватске. То је још суморна слика некадашње југословенске републике, у којој, према последњем попису, живи једва 200.000 Срба. Пре само 20 година било их је чак три пута више. Једнако лагано као људи, у српска светилишта враћа се и културно, махом црквено благо, које је, да би било спасено од уништавања и развлачења, евакуисано у првој половини ратних 90-их година.

Тај процес, по речима Зорана Вапе, генералног директора Покрајинског завода за заштиту споменика културе Војводине и стручног консултанта мешовите српско-хрватске комисије за враћање блага, добија убрзање. Поменути завод је, у име Србије, носилац целокупног посла, а враћање иде на два начина - обновом реликвија и самих храмова у оним местима где још има Срба да их посећују и чувају, и формирањем посебних ризница за сачуване и рестауриране реликвије из храмова у чијим седиштима се српски језик више не чује.

- У овом тренутку су у току или се приводе крају радови на ризницама при Саборној цркви у Шибенику, цркви Светог Илије у Задру и манастирима Крки и Крупи за Далматинску, у манастиру Гомирје и при цркви Светог Николе у Ријечи за Горњокарловачку, и, најзад, у Вуковару и Даљу за Епархију осјечко-барањску и пољску - прецизира саговорник "Новости".

Хрватска је, додаје Вапа, преузела обавезу да грађевински уреди простор у којем ће ризнице бити смештене, за шта ће, према проценама, издвојити око пола милиона евра. До сада је потпуно сређена будућа ризница у конаку Крупе, а сличан посао ће до краја ове или до почетка наредне године бити урађен и у Крки. До завршетка 2011. биће припремљен и простор у оквиру цркве у Задру, а следи исто и у Гомирју, Риједи, Вуковару и Даљу.

- Цео посао ће бити готов у наредних пет година највише - прецизира Вапа. - У Вуковару и Даљу ризнице би требало да буду смештене у некадашњој Српској веронауковној школи, односно у Српском дому. Њихова здања су после Другог светског рата национализована, али је СПЦ већ затражила да јој буду враћена. Очекује се да ће то сигурно бити учињено.

Што се самог блага тиче, само у депоу војвођанског завода у Сремским Карловцима рестаурацију, конзервацију и враћање на места на којима су храбриле свој народ, чека више од 250 икона насталих махом између 15. и 18. века, десетине јеванђеља изузетне вредности и низ скупочених реликвија сличне старости, а бар два пута више их је привремено смештено у Музеју СПЦ у Београду. Већину ће за повратак припремити управо стручњаци из Новог Сада.

- Овог тренутка радимо на враћању сјаја раскошном иконостасу цркве Светог великомученика Георгија у Боботи код Вуковара, који је, пет година пошто је храм никао, 1778. осликао Јован Исаиловић старији - каже Вапа. - Саборну цркву у Шибенику смо завршили, слично је и са манастиром Крка, као и црквом у Задру или прелепим храмом у Риједи, наслоњеним на саму обалу, подно старог града...У свим црквама које је обнављао или обнавља војвођански завод, богослужења се редовно одвијају и она, заједно са поменути манастирима, као некада, постају српска сабиралишта и национална спасилишта. Користи, разуме се, има и хрватска држава, јер јој управо она туристичку понуду чине знатно богатијом. Тако је током прошле године само цркве у Шибенику и Задру посетило више од 120.000 страних туриста.

Антрфиле : БРЖЕ СА ЈОСИПОВИЋЕМ?

БЕЗ обзира на све сенке које лебде над односима Србије и Хрватске, сарадња самих стручњака за рестаурацију културног блага је, вели Зоран Вапа, до сада била коректна. Очекује се да ће процес враћања не само културног блага већ, пре свега, прогнаних Срба, убрзати избор Иве Јосиповића за новог председника Хрватске.

НИШТА БЕЗ БЛАГОСЛОВА

НИЈЕДНА реликвија ни у једно српско светилиште у Хрватској не може да буде враћена без посебног одобрења Светог архијерејског синода СПЦ. У априлу би тако благослов за повратак на место на којем су стајале готово четири века требало да добију и четири последње иконе тамошњег иконостаса, чиме ће он, и дефинитивно, бити обновљен.

PRESS CLIPPING

Понедељак 22.02.2010. год.

ПОПУСТ И ЗА РАСЕЉЕНЕ

Вечерње Новости, Датум : 22.2.2010, Страна : 38

ПРОШИРЕН КРУГ БЕНЕФИЦИРАНИХ У ГРАДСКОМ ПРЕВОЗУ У НИШУ

НИШ - После најновије одлуке Градског већа, ускоро ће и избеглице и интерно расељена лица моћи да остваре право на бенефициран градски превоз и то по истим критеријумима који важе и за остале житеље Ниша.

Уз одговарајућу легитимацију, право на бесплатан превоз имају старији од 70 година и инвалиди, док се по повлашћеним ценама за сада могу превозити ученици и студенти.

Према неким проценама, од укупно 10.350 избеглих и интерно расељених, колико их има у граду на Нишави, рачуна се да би повластице у градском превозу могло да оствари њих око 1.000.

Скупштина града је раније донела одговарајућу одлуку, али пет превозника који обављају ту делатност на нишким улицама нису могли да је спроведу у дело, а сада је то већ могуће, пошто им је Градско веће дало сагласност на цене превоза и начин финансирања.

Сада је све и формално регулисано, истиче начелник градске Управе за комуналне делатности, енергетику и саобраћај, Дејан Јовановић. Превозници су спремни да омогуће повластице уз једини услов да грађани легитимацијом докажу статус.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 22.2.2010, Страна : 3

КУРШУМЛИЈА

Општина Куршумлија, Комесаријат за избеглице и Немачка хуманитарна организација „АСБ“ потписали су уговор о изградњи 12 станова у којима ће бити смештена избегла и расељена лица која тренутно бораве у Колективном центру „Селова“. Вредност пројекта је 300.000 евра.

СА СРБИМА ЛАКШЕ!

Вечерње Новости, Датум : 22.2.2010, Страна : 16

ХРВАТСКА И СУСЕДИ

ЗАГРЕБ - Хрватски председник Иво Јосиповић изјавио је јуче загребачком “Јутарњем листу” да су у српско-хрватским односима најспорније тачке - граница и проблеми везани уз рат и поратно време. Прецизирао је да се, пре свега, морају решити проблеми хрватских грађана који су избегли у Србију.

Јосиповић је нагласио да је “проблем границе са Србијом, за разлику од оног са Словенијом, далеко мањи и лакше решив”. Хрватски председник је признао да “постоји евидентан проблем хрватских грађана српске националности, који су услед ратних прилика избегли у Србију”, наглашавајући да се “њихов статус мора решити”. Они (Срби), рекао је Јосиповић, имају право на повратак, као што имају право на своју имовину.

Друго је питање, нагласио је председник Хрватске, да ли и које политике штите стварне интересе тих људи или само - експлоатишу њихову патњу. Јосиповић је закључио да су добри односи са суседима важан услов безбедности, али и да омогућавају отварање нових тржишта, комплементарних са хрватским - српског, босанскохерцеговачког, црногорског...

РОМИ НЕЋЕ ДА СЕ СЕЛЕ, А СРБИ НЕЋЕ ДА ИХ ТЕРАЈУ

Политика, Датум : 22.2.2010, Страна : А1

Ја не смем да причам на свом ромском језику у Приштини или јужној Митровици, него искључиво на албанском, каже Скендер Гушани

„Свој матерњи језик, ромски, у којем има много српских речи, ја не могу да говорим у јужној Митровици или када идем по Косову. Зашто? Зато што нисам безбедан. Када одем у Приштину, Урошевац или Призрен морам искључиво да говорим албански језик, осим са оно мало Рома које сретнем, с којима могу кришом да причам на свом језику”, објашњава за „Политику” расељени Ром Скендер Гушани, који је с породицом 1999. године избегао из јужног дела Косовске Митровице у Лепосавић.

Гушани, који је председник ромске заједнице за Косовско-митровачки округ, с још око 300 Рома и неколико породица Египћана и Ашкалија живи у „хангару”, на месту где је некада била стационирана Војска Југославије.

Он каже да оно мало Рома што их има по Косову нема елементарне услове за живот, а првенствено нема сигурност. „Стално страхују од Албанаца, не иду у школе, тешко долазе до личних докумената, а лече се уколико имају пара да плате”, прича Гушани и објашњава да су се до рата Ашкалије и Египћани изјашњавали као Роми, а да су се сада силом прилика интегрисали у албанско друштво. „Они сада говоре албанским језиком, а старији Египћани и Ашкалије међу собом говоре ромски, али када су на улици, то себи не смеју да дозволе јер се плаше да неће осванути”, каже Гушани.

Овај Ром прича да је некада живео у насељу Расадник, у јужном делу Митровице, које је важило за једно од највећих ромских насеља на Балкану. Сада тамо у новоизграђеним објектима има нешто више од 70 ромских породица које су се у последње две године вратиле.

–„Поједина наша деца из јужног дела града иду у северни део Косовске Митровице, где похађају наставу. Довозе их и одвозе комбијем”, прича Гушани.

На северу Косова, поред кампа у Лепосавићу, постоје још два: Чесмин луг и Остероде, и то су једини ромски кампови на целој територији Космета у којима борави већ десету годину око хиљаду Рома и нешто мање Египћана и Ашкалија.

Због контаминираниости оловом воде и земљишта у последња два кампа, комесар за људска права у Савету Европе (СЕ) Томас Хамарберг у свом извештају је затражио обуставу насилног повратка Рома из европских земља на Косово због тога што „не постоје услови за повратак”.

У канцеларији комесара за људска права СЕ у Стразбуру, јуче је „Политици” појашњено да је, поред лоших услова живота, који су одређени непостојањем адекватне

инфраструктуре и смештаја, и безбедносна несигурност одлучујући фактор који отежава и одлаже повратак избеглица на Косово.

„Постоји страх да би они поново могли бити принуђени да оду, уколико опет буду изложени притиску и застрашени претњама. Такође, 50 одсто косовске популације је незапослено, што даје веома мало наде повратницима да ће негде радити”, навео је Стефано Монтарио, шеф кабинета комесара за људска права и објаснио да су то све разлози због којих смо позвали државе ЕУ да одложе повратак Рома. Он је додао да је у извештају затражено да се људи који живе у постојећим камповима хитно евакуишу и сместе у одговарајуће услове.

Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију објаснио је да се на северу Космета Унхцр све мање бави овим проблемом, а да је један од разлога вероватно и то што је њихов буџет све мањи. Што се тиче остатка територије КиМ УН администрација је те надлежности пребацила на Министарство за повратак и заједнице владе у Приштини. Јуче је у надлежном министарству у Приштини било немогуће добити податке о томе какве услове обезбеђују за Роме повратнике, пошто се спремају за обележавање годишњице проглашења независности.

Што се тиче кампова на северу Митровице, државни секретар каже да „Роми неће да се селе, а Срби неће да примењују силу”. „Ја сам више пута разговарао с Ромима у тим насељима, али они неће да се селе у јужни део Митровице зато што се тамо не осећају сигурно. Осим тога, они у северном делу примају социјалну и хуманитарну помоћ, дечије додатке и поред тога што смо им гарантовали да неће изгубити те приходе, они нису желели да оду”, каже Ивановић за „Политику”.

Комесар за људска права СЕ тражио је да се за око 600 становника ових кампова хитно нађе нов, безбедан смештај и медицинска нега, како би кампови могли да се затворе. „Чињеница да су ти кампови били насељени читаву деценију прави је скандал. Међународна заједница сноси део одговорности за ту ситуацију”, нагласио је Хамарберг и упозорио да контаминација оловом озбиљно угрожава становнике, посебно децу.

Председник ромске заједнице за косовско-митровачки округ подсећа да су Роми недавно имали разговоре са амбасадорима европских канцеларија у Приштини и да је немачки амбасадор тражио да се годишње око 5.000 Рома врати из Немачке. „Ми смо и тада рекли да нема услова да Роми поново буду на својим огњиштима, јер су им куће попаљене”, каже Гушани и набраја да данас у Пећи и Урошевцу више нема Рома, осим оних који се изјашњавају као Ашкалије. Најбезбеднији су они који живе Племетини, где је већински српски живаљ, као и у једној од највећих српских енклава у Прилужју. У Приштини у Моравском насељу живи седам породица, док у Вучитрну нема ни једне.

СРЕЂУЈУ НАЈПРЕ СВОЈЕ ДВОРИШТЕ

Вечерње Новости, Датум : 22.2.2010, Страна : 3

ПОСЛЕ ПАУЗЕ, КОЈА ЈЕ ТРАЈАЛА ЧИТАВА ДВА МЕСЕЦА, НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ СЕ СУТРА ВРАЋАЈУ У КЛУПЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ

Уз закон о скупштини још 120 аката

РАСПРАВОМ о закону о Народној скупштини, посланици се после два месеца паузе сутра враћају у парламентарне клупе.

На ванредном заседању уредиће своје двориште документом који уводи какву-такву финансијску самосталност законодавном дому. Скупштина ће Влади слати рачуницу својих трошкова, како би била уврштена у буџет. Новина у закону је и свечани почетак

пролећног и јесењег заседања, уз химну и гарду Војске Србије, као и то да ће неки нови посланици полагати заклетву почетком мандата.

Током редовног заседања, које почиње у марту, посланике чека око 120 закона. Међу њима су документи о заштити од изложености дуванском диму, амнестији, завршном рачуну буџета за 2008. годину, пиву, САНУ... Скупштина ће разматрати и законе о обележавању дана жалости, као и образовне акте о ученичком и студентском стандарду и предшколском образовању.

Парламент треба да потврди и бројне споразуме попут оног са Швајцарском о визној либерализацији, реадмисији са Норвешком, сарадњи у области одбране са Великом Британијом и Ирском, Португалом, Македонијом, Словенијом, Норвешком, Шпанијом, Француском, Ираком, и полиције са Хрватском и Израелом. Током марта расправљаће се и о Закону о изручењу између Србије и Црне Горе.

Антрфиле : СРЕБРЕНИЦА ОВЕ НЕДЕЉЕ

ШЕФОВИ посланичких клубова очекују да ове недеље буде формирана радна група за израду текста резолуције о Сребреници. Како нам је речено у Скупштини, њу ће чинити представници свих партија које седе у парламенту. Поред документа о осуди злочина у босанском граду, они ће написати и текст о страдању Срба.

PRESS CLIPPING

Уторак 23.02.2010. год.

ПОВЕРЕНИШТВО ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У КАРЛОВЦИМА ПОМАЖЕ РАСЕЉЕНИМ ПОРОДИЦАМА

Дневник, Датум : 23.2.2010, Страна : 8

Комесаријат за избеглице Републике Србије додељује пакете хране најугроженијим избеглицама и расељеним са Косова и Метохије у општинама, међу којима и карловачка, које су усвојиле локалне акционе планове за унапређење положаја те популације на својим територијама.

Како сазнајемо од повереника за избеглице у карловачкој општини Наде Остојић-Агбабе, избегличке и интерно расељене породице, уколико су заинтересоване за овај вид помоћи, треба до 5. марта да попуне обрасце. Основни услов за добијање помоћи је да немају приходе веће од новембарског износа материјалног обезбеђења породице. Поред тога, право на помоћ имају породице са троје и више деце до 15 година, самохрани родитељи који имају децу до 15 година, пензионери са инвалидитетом, домаћинства са болесним чланом, стара лица - жене преко 60 а мушкарци изнад 65 година и једночлана домаћинства. Пријавне обрасце могу да добију на портирници Магистрата и у канцеларији повереништва. Када их попуне, треба да их предају поверенику, који је дужан да их до 10. марта проследи Комесаријату за избеглице.

ОСУДА

Вечерње Новости, Датум : 23.2.2010, Страна : 5

МИСИЈА Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС) на Косову осудила је јуче скрнављење гроба Живке Јовановић, на православном гробљу у Гњилану.

- Ово је неприхватљив и нехуман чин. Такви акти поништавају напоре локалних и међународних институција како би се обезбедио повратак расељених и функционисање мултиетничког Косова - изјавио је в.д. шефа Мисије ОЕБС Марк Ламанен.

КОМШИЈЕ МОРАЈУ САРАЂИВАТИ

Дневник, Датум : 23.2.2010, Страна : 2

СРПСКИ ПОСЛАНИЦИ ДАНАС С НОВИМ ХРВАТСКИМ ПРЕДСЕДНИКОМ

Чланови Групе пријатељства с Хрватском Скупштине Србије разговараћ е данас у Загребу с новим хрватским председником Ивом Јосиповић ем, шефом дипломатије Гораном Јандрковићем, а примиће их и председник Сабора Лука Бебић.

Иначе, делегација српског парламента, у којој су потпредседник Народне скупштине Никола Новаковић, те посланици др Јанко Веселиновић, Петар Кунтић, Радован Радовановић, Момо Чолаковић и Небојша Ранђеловић, јуче се срела с представницима

Групе пријатељства са Србијом хрватског Сабора, као и с члановима Одбора за међупарламентарну сарадњу, који води Милорад Пуповац.

– Током ових сусрета исказана је потреба за успостављањем боље сарадње међу парламентима, и то не само кроз чешће контакте група пријатељства већ и кроз интензивирање комуникације надлежних одбора Сабора и Народне скупштине, који би сарађивали на питањима европских интеграција, права националних мањина, борбе против криминала... Јачање те међупарламентарне сарадње могло би дати нови импулс укупној бољој сарадњи двеју држава – изјавио је за „Дневник” др Јанко Веселиновић.

Он је потврдио да би ускоро требало да буде уприличен и сусрет председника Сабора Луке Бебића и председнице Скупштине Србије Славице Ђукић-Дејановић, а циљ је стварање услова за решавање бројних отворених питања.

При томе је, каже саговорник „Дневника”, констатовано да та чињеница – да постоје питања о којима се две државе не слажу – не би смела бити сметња за разговоре о оним темама за које постоји сагласност да се морају решавати, попут повратка избеглица, положаја мањина, привредне сарадње...

Уочи разговора с новим шефом хрватске државе, др Јанко Веселиновић је објаснио да је овај сусрет уговорен знатно раније и да није у циљу припреме евентуалног састанка двају председника – Бориса Тадића и Иве Јосиповића.

– Централна тема биће билатерални односи двеју држава. Пренећемо му нашу жељу за добром сарадњом Србије и Хрватске и вољу за решавање отворених питања. И пренећемо му наша очекивања да ће код реализације његових председничких приоритета, где је у први план ставио развој добросуседских односа с државама региона, бити активности на свим нивоима – најављује Веселиновић.

ПРЕВОЗ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 23.2.2010, Страна : 36

ПРЕМА Кркобабићевим речима, засад избеглице на територији Београда, иако имају више од 65 година, не могу да се возе бесплатно градским превозом.

- Одлука је таква да бесплатан превоз имају само они који су стално пријављени на територији Београда и имају београдску личну карту - каже Кркобабић. - Да ли она треба да се разматра, друго је питање.

PRESS CLIPPING

Четвртак 25.02.2010. год.

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Блиц – Србија, Датум : 25.2.2010, Страна : 8

Град Ниш добио је 1,5 милиона динара од Комесаријата за избеглице Републике Србије на име помоћи у грађевинском материјалу ради побољшања услова становања избеглих и интерно расељених особа на територији града.

У циљу реализације наведене помоћи, градоначелник Ниша је образовао комисију за избор корисника помоћи, која је одабрала четири породице којима је додељена једнократна бесповратна помоћ у грађевинском материјалу потребном за доградњу и адаптацију њихових стамбених објеката, у вредности од по 375.000 динара.

Ниш је први град у Србији који је у циљу подршке имплементације локалног акционог плана за унапређење положаја избеглих и интерно расељених, добио новчана средства за побољшање услова становања избеглих. Са одабраним корисницима помоћи, град је закључио уговоре о додели помоћи у грађевинском материјалу којима се корисници обавезују да примљени материјал, о свом трошку, уграде у свој стамбени објекат у року од шест месеци.

ПРОЈЕКТОМ ДО ПОСЛА

Правда, Датум : 25.2.2010, Страна : 26

ПРОКУПЉЕ – Прокупачки Бизнис инкубатор центар и филијала Националне службе за запошљавање, Министарство иностраних послова Владе Холандије и НВО Спарк, реализују у општинама Топличког округа пројекат „Послови“, који ће обухватити обуку око 600 лица са евиденције НСЗ.

Пројекат има за циљ смањење општег сиромаштва и стопу незапослености. **Циљна група пројекта су незапослена лица, посебно жене, Роми и расељена и избегла лица.** Током обуке полазници ће се упознати са документацијом за оснивање предузећа, израдом бизнис плана, фондовима и кредитима.

ЗАТВОРЕНИ ИЗБЕГЛИЧКИ ЦЕНТРИ

Дневник, Датум : 25.2.2010, Страна : 14

У ВОЈВОДИНИ

– Од 85 некадашњих избегличких центара у Војводини остала су још само два, а уз помоћ Светске банке биће изграђени станови за 150 избегличких породица – рекао је републички комесар за избеглице Владимир Цуцић током сусрета с покрајинским премијером Бојаном Пајтићем. Цуцић је подсетио на то да је у Војводину, већим делом у Нови Сад, где су углавном и остали, дошло више од 250.000 избеглица.

Зато је важно да им се максимално помогне, од решавања статуса до сарадње с локалним самоуправама, казао је он, напомињући да су бројне војвођанске општине, попут Бачке Паланке, Вршца и Сремске Митровице, увек спремне на сарадњу, док има и оних које нису. **Нагласио је да је лањски буџет за помоћ избеглицима био 220 милиона динара, а био би знатно већи да су неке општине хтеле да се укључе.**

Др Пајтић је истакао да је Влада Војводине много урадила да би помогла овим људима иако формално није имала толико надлежности.

– Суфинансирали смо куповину сеоских кућа и пољопривредне механизације, давали избеглицима грађевински материјал, помагали и повратницима, а намера нам је да их још више подржимо у образовном, културном и финансијском смислу, јер смо преузели кораке и за формирање српске банке у Хрватској – нагласио је војвођански премијер.

МЕДВЕЂА ПОМАЖЕ РАСЕЉЕНЕ

Данас, Датум : 25.2.2010, Страна : 17

Медвеђа - У Медвеђи на југу Србије, у којој живе Срби, Албанци, Црногорци и припадници других националности, биће подигнуто 11 пластеника у чију се градњу улаже око 1,5 милиона динара, а средства је обезбедио УХЦР.

У овој вишенационалној, сиромашној општини, биће завршена градња стамбене зграде од осам станова која је намењена интерно расељеним лицима, сазнали смо у Комесаријату за избегла лица, а до краја године у овом крају ће бити подигнуто и шест монтажних кућа за социјално угрожене породице.

- За градњу монтажних кућа наша самоуправа је обезбедила инфраструктуру и локацију - истиче Слободан Драшковић, председник Општине Медвеђа. Драшковић посебно наглашава да је намера Медвеђе да буду створени услови за нормалан живот свих расељених и избеглих лица, али и грађана који овде вековима живе.

- Ускоро ће почети да ради рудник Леце, жила куцавица читавог нашег краја - најављује Драшковић.

МНОГО СМО ГРЕШИЛИ

Правда, Датум : 25.2.2010, Страна : 6

ХРВАТИ ПРИЗНАЛИ

ХАГ – Председник Врховног суда Хрватске Бранко Хрватин и државни тужилац Младен Бајић оценили су јуче у Хагу да је Хрватска деведесетих година „погрешно“, суђењима у одсуству, „прешироко“ спровела „поступке за кажњавање ратних злочина“.

На конференцији о наслеђу Хашког трибунала, њих двојица су нагласили да је Хрватска те грешке исправила ревизијом свих поступака, од којих су многи, како су рекли, обустављени.

– Сада се у Хрватској суди независно, непристрасно, али и стручно – казао је председник Врховног суда. Бајић је прецизирао да је после ревизије којом је обухваћено око 3.900 особа против којих су тада покренути поступци остало 1.100 „у различитим фазама поступка“, као и да тужилаштво предлаже обнову поступака који су вођени у одсуству оптужених.

Судија Хрватин нагласио је да је Хрватска „платила велику цену због тих грешака“, али да се оне исправљају после усвајања новог Закона о кривичном поступку. Он је као грешку навео и првостепену пресуду за злочине над припадницима ЈНА и другим особама у сплитској касарни Лора, као и да је судија поступак водио на незаконит начин, али да је то исправљено у жалбеном поступку.

Документарно–информациони центар „Веритас“ и удружења Срба из Хрватске годинама су упозоравали да су судски поступци у одсуству, један од најважнијих разлога што се избегли Срби не враћају у завичај. Они су упозоравали да су у страху од тајних оптужница за наводне ратне злочине десетине хиљада Срба.

„ОЛУЈА“ ОДУВАЛА ПОМИРЕЊЕ СРБА И ХРВАТА

Куир, Датум : 25.2.2010, Страна : 3

Док је српска делегација разговарала с Јосиповићем, у Хрватском сабору пљуштале увреде на рачун Србије

БЕОГРАД - Историјског помирења Србије и Хрватске тешко да ће бити у скорије време!

Док је делегација српске „групе пријатељства“ разговарала с хрватским председником Ивом Јосиповићем о поправљању односа две земље, у тамошњем Сабору пљуштале су увреде на рачун Србије и контратужбе за почињен геноцид током акције „Олуја“, као и захтеви да се укине празник који велича ову акцију.

Саво Штрбац, директор Веритаса, каже да би укидање овог празника било симболично за Србе у Хрватској и подстицајно за њихово враћање у своје домове.

- Замислите само како се сваког 5. августа осећају Срби, којих у Хрватској има 200.000, а још 400.000 је у избеглиштву - питао је Штрбац.

С друге стране, Војислав Станимировић, председник СДСС, каже за Куир да је реч о коинциденцији.

- Не верујем да је то била смишљена намера, као што не верујем да ће то утицати на односе Србије и Хрватске - уверен је Станимировић.

Подсетимо, потпредседник Сабора Владимир Шекс прокоментарисао је српски захтев речима: „То је ступидна глупост!“, док је председница Националног одбора за праћење преговора с ЕУ Весна Пусић рекла да „Хрватска може да слави шта год жели, то је њена унутрашња ствар“ те да „Србију нико не тера да слави ‘Олују’“.

У ОДНОСИМА СРБИЈЕ И СУСЕДА ВЛАДАЈУ ЦИНИЗАМ И НЕПОВЕРЕЊЕ

Блиц, Датум : 25.2.2010, Страна : 4

Званични Београд на ратној ноzi са свима у региону

„Чим падне брзина европских интеграција, проблеми у региону избију у први план“, образлаже Вук Јеремић. „Штета је што овде на Балкану немамо политичаре са визијом“, сматра професор Енес Османчевић

Србија врати свог амбасадора у Подгорицу, а министар спољних послова Црне Горе погрдно закључи да „није морао ни одлазити“. Хрватски председник не стигне ни да заврши реченицу о ирационалности србијанског председника, а на сто стигне демарш из Београда брже него што је прихваћена нетом пружена рука пријатељства из Загреба.

Београд би усвојио декларацију о Сребреници, али бројни политичари брзо у јавности почну да негирају почињени геноцид. И кад крену напоље, односи држава у региону потону још брже, у још дубљу јаму из које лове туђе грешке и доказе мржње.

Иако су бољи односи са суседима међу прва три места на агенди свих држава у региону, овај циљ делује недостижно захваљујући томе што ниједан од бројних проблема није решен, а сваки покушај решавања заглиби се у међусобном неповерењу и неизбегним увредама.

Да су регионална сарадња и добросуседски односи један од приоритета у Србији, потврђује за „Блиц” и Вук Јеремић, министар спољних послова:

- Чим падне брзина европских интеграција, проблеми у региону избију у први план зато што је ситуација веома крхка. Управо зато ми инсистирамо на брзим европским интеграцијама. Србија више не пристаје на понижења и инсистираће на коректном и равноправном третману у складу са међународним правом и раније преузетим обавезама. Вероватно ће бити потребно још неко време, надам се не превише дуго, да се сви суседи навикну на ту чињеницу - каже Јеремић.

Најдрастичнији сукоб је тренутно са Црном Гором, која је пружила уточиште криминалцима, вођама кокаинског клана.

- Кокаинска афера која је сада распламсана само је један од примера лоших односа између две државе, а не памтим када су били добри. То је пример недостатка међусобног поверења и искрености, којих да има, не би ни било афере. Ниједна тврдња о томе чији су главни актери мафијашких кланова није тачна. Србија пребацује одговорност на Црну Гору и тиме покушава да прикрије да без везе са појединцима из институција или чак политичким врхом не би ти криминалци успели да покупују виле, пољопривредна добра, предузећа у Србији. С друге стране, они су сви рођени и расли у Црној Гори и ово све што се догађа не би могло без њихове везе у политичком естаблишменту - каже за „Блиц” угледни црногорски професор Светозар Јовићевић.

Бројни познаваоци прилика решење односа у региону виде у европским интеграцијама, које су готово једини заједнички циљ свих држава.

- Само уз помоћ ЕУ можемо да их решимо јер из перспективе европских интеграција они изгледају мекше и мање болни. Што се тиче проблема на релацији Македонија-Србија, они се углавном тичу само македонске цркве, коју СПЦ не признаје. Тај проблем неће бити решен јер је ЕУ незаинтересована за њега - каже за „Блиц” Љубомир Фрчковски, професор на Правном факултету.

Као дежурна тема између Хрватске и Србије, чији однос највиши званичници ЕУ истичу као окосницу за регион, испоставља се тужба за геноцид.

- Оптужнице служе за интерну употребу и једне и друге стране. И Хрватска и Србија су у очекивању правде, али она не може доћи док се свака држава не суочи са својим злочинима. У Србији још није ухапшен Ратко Младић, а у Хрватској се Томислав Мерчеп, као угледни грађанин, појављује чак и у изборним кампањама - објашњава за „Блиц” Тања Тагиров, новинарка недељника „Време”.

- Највећи проблем између Србије и БиХ јесте однос према злочинима и жртвама рата, неспособност суочавања са прошлошћу и суђења одговорнима за злочине.

Највећи број људи у Босни обрадовао се када је најављено усвајање декларације о Сребреници, али касније изјаве да неће бити употребљен термин „геноцид” унеле су сумњу у искреност. Штета је што овде на Балкану немамо политичаре са визијом. Фали нам балкански Вили Брант - каже Енес Османчевић, професор на Филозофском факултету у Тузли за „Блиц”.

Антрфиле : Сустрет на дугом штапу

Најаве о скором сусрету са председником Хрватске Ивом Јосиповићем, од кога се у јавности очекује побољшање односа две државе, нису биле сасвим реалне. У кабинету председника Србије кажу за „Блиц” да тај сусрет треба добро припремити. „Сусрет са хрватским председником имаће смисла уколико будемо могли да нешто испоставимо као резултат грађанима и у Србији и у Хрватској. Тај сусрет треба да буде озбиљно припремљен, а не да буде део политичког декора”, рекли су јуче за „Блиц” у кабинету председника Србије Бориса Тадића.

ОТВОРЕНА ПИТАЊА ИЗМЕЂУ СРБИЈЕ И СУСЕДА

ХРВАТСКА

МЕЂУСОБНЕ ТУЖБЕ - Пред Међународним судом правде налазе се две тужбе - хрватска из 1999, која Србију оптужује за геноцид а коју је писао садашњи председник Хрватске Иво Јосиповић; и српска која Хрватску оптужује такође за геноцид. Последњи окршај између званичног Београда и Загреба изазвао је српски захтев из тужбе да се у Хрватској годишњица “Олује” више не слави као празник, што су у Загребу с гнушањем одбацили.

ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИЦА - Србија стално понавља како у Хрватској није учињено довољно да се омогући повратак избеглица, од којих већина и даље живи у Србији, а посебно није учињено довољно на враћању станарских права Србима у Хрватској. Српски председник Борис Тадић рекао је прошле године да је “повратак свих избеглица у своје домове на тлу бивше СФРЈ предуслов помирења свих народа на тим просторима”.

ЛИДЕРСТВО У РЕГИОНУ - Обе земље претендују да буду политички лидери у региону и са обе стране се од државног врха могу чути такви коментари. Тако је премијер Мирко Цветковић недавно утврдио да је Србија лидер у региону јер је све ближа чланству у ЕУ и уводи европске и цивилизацијске стандарде. Са друге стране често смо могли чути бившег председник Хрватске да је Загреб “лидер регије, свиђало се то некоме или не”. Хрватска на ту “титулу” претендује из позиције земље која је на свега годину-две од чланства у ЕУ, док је Србија заснива на величини, позицији и чињеници да се у Бриселу, као и Вашингтону, верује да без стабилне Србије нема стабилног Балкана.

ЦРНА ГОРА

СЛУЧАЈ ШАРИЋ - Директор црногорске полиције Веселин Вељовић и главна тужитељка ЦГ Ранка Чарапић оптужили су српске органе да су пропустили да ухапсе Дарка Шарића, осумњиченог за шверц 2,7 тона кокаина. Србија пак стално замера властима у Црној Гори да скривају и подржавају криминалце за којима је Београд расписао потерницу.

ПРИЗНАЊЕ КОСОВА - Црна Гора је признала Косово 9. октобра 2008, само дан након што је Генерална скупштина УН изгласала предлог Србије да се самопроглашена независност Косова и Метохије ставља у надлежност Међународног суда правде у Хагу. На то је Србија реаговала ускраћивањем гостопримства црногорској амбасадорки у Београду. Подгорица је после тога успоставила и званичне дипломатске односе с Приштином.

ПИТАЊЕ СРПСКЕ МАЊИНЕ У ЦРНОЈ ГОРИ - Борис Тадић је недавно поновио да је за Србију неприхватљиво да Срби у Црној Гори добију статус мањине. Црна Гора је претходно одбила захтев Србије да отвори три конзулата у тој земљи и поручила Београду да му је довољан један конзулат.

МАКЕДОНИЈА

ПРОБЛЕМ КОСОВА - Македонија је, исто као и Црна Гора, признала Косово као државу 9. октобра 2008, на шта је званични Београд реаговао тако што је македонског амбасадора прогласио персоном нон грата. Још један проблем је изазвала и чињеница да је Македонија недавно потписала споразум о разграничењу с Косовом, у коме Србија није учествовала, па је министар спољних послова Вук Јеремић уложио протест Скопљу.

МАКЕДОНСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА - Тек са доласком патријарха српског Иринеја почео је да се решава проблем између СПЦ и непризнате Македонске православне цркве, због чега архиепископ охридски Јован две године није живео у Македонији, а вратио се тек недавно. Међутим, његов долазак су наставиле да прате тензије, па тако и најава да ће на традиционалној вечери “Срби и пријатељи” бити бачена бомба ако се појави архиепископ.

БИХ

РАТНО НАСЛЕЂЕ - Декларација о злочину у Сребреници, коју би српски парламент требало да усвоји у марту, могла би мало да залечи рану ратних злочина, што је и даље главни камен спотицања између БиХ и Србије. Чињеница да главнооптужени за злочин у Сребреници Ратко Младић још није ухапшен, не улива поверење званичном Сарајеву у поштене намере Србије, бар по ранијим изјавама босанских лидера.

РЕФЕРЕНДУМ У РС - Скупштина Републике Српске усвојила је 12. фебруара закон којим се том ентитету БиХ омогућава одржавање референдума о националним питањима, упркос упозорењима међународне заједнице. Београд се званично није мешао, уз оцену да се ради о унутрашњем питању БиХ, али знајући за одличан однос српских власти и премијера РС Милорада Додика у Вашингтону, али и Сарајеву, верује се да Србија може да утиче на одлуке Владе РС.

PRESS CLIPPING

Петак 26.02.2010. год.

ХРАНА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Дневник, Датум : 26.2.2010, Страна : 11

ЗРЕЊАНИН: Повереништво Комесаријата за избеглице у Градској управи Зрењанина позвало је најугроженија домаћинства у статусу избеглих и интерно расељених лица, чији месечни приходи нису већи од износа материјалног обезбеђења породице за новембар 2009. године, да поднесу захтев за доделу пакета помоћи у храни. Захтеви се подnose повереништву Комесаријата до 8. марта.

Уз захтев, који се добија у Градској управи, од документације је потребно приложити и фотокопије плавих избегличких или легитимација расељених лица, као и личних карата. Пунолетни морају донети и потврду Националне службе за запошљавање, чек од пензије, потврду Центра за социјални рад за кориснике материјалног обезбеђења породица и потврду о висини плате. За болесне потребно је приложити лекарски налаз из 2009. односно решење о телесном инвалидитету или категоризацији.

ПРОЈЕКТИ ПОМОЋИ РАСЕЉЕНИМА

Преглед, Датум : 26.2.2010, Страна : 5

Рашић: Током 2009. на Косово се вратило 1.553 људи

Министар за повратак и заједнице у Влади Косова Саша Рашић изјавио је јуче да се у 2009. години на Косово вратило 1.553 расељених. На конференцији за новинаре, Рашић је рекао да ће се активности на повратку расељених наставити и ове године и да за то постоје конкретни планови.

„У заједничким пројектима са нашим локалним партнерима ће се омогућити повратак 50 до 60 породица у општине Вучитрн, Призрен и Клина. Другим пројектима који имају подршку УНХЦР-а ће се у првој половини године омогућити повратак још 140 породица у тим општинама и 150 породица у другој половини године“, рекао је Рашић.

Министар је позвао све расељене да се врате кућама. Шеф Мисије УНХЦР-а на Косову Херман Стуролд је рекао да ће та организација наставити да подржава повратак на Косово. „Ни у каквим околностима није лако питати људе да се врате у место порекла. То захтева додатно ангажовање да би се обезбедила сигурна средина за људе који се враћају кућама“, рекао је он. Рашић је осудио последње инциденте у Гњилану и Истоку у којима су мете напада биле српске националности. Бета

ХРВАТСКИ МИНИСТАР: НИСМО ХТЕЛИ ДА СЕ СРБИ ВРАТЕ

Пресс, Датум : 26.2.2010, Страна : 4

ХАГ - Бивши потпредседник владе Хрватске Јуре Радић потврдио је пред Хашким трибуналом да хрватске власти после операције „Олуја“ нису желеле да се сви избегли Срби врате у Хрватску, зато што су „бар половина... били агресори“. Радић, који је био и министар за обнову и повратак избеглица, сведочи на суђењу хрватским генералима Анту Готовини, Ивану Чермаку и Младену Маркачу, оптуженим за прогон Срба из крајине и злочине над цивилима.

- Председник Туђман каже да се до тада вратило 14.500 Срба и да ће се вратити још, али да нема изгледа да се врате сви и да ми не желимо да се агресори врате зато што би то угрозило Хрватску - протумачио је Радић снимак једног Туђмановог говора, који му је пустило тужилаштво.

НАКНАДЕ

Вечерње Новости, Датум : 26.2.2010, Страна : 5

ИСПЛАТА новчане накнаде расељеним с Косова и Метохије за октобар прошле године почиње данас, саопштила је Национална служба за запошљавање. Исплата ће се обављати на шалтерима свих пошта.

PRESS CLIPPING

Субота 27.02.2010. год.

ПЕТ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 27.2.2010, Страна : 1

ЛОЗНИЦА

У Лозници је потписан уговор између Међународне организације за миграције (ИОМ) и пет изабраних избегличких породица о изградњи монтажних кућа. Градња почиње крајем марта, а пет породица са укупно 17 чланова требало би да добију кров над главом најкасније до августа ове године.

Лица, потписници овог уговора, су власници парцела, а донатор МОМ обавезао се да ће урадити темељ и комплетну кућу по систему кључ у руке, док локална самоуправа учествује у финансирању ослобађањем од разних локалних такси. Куће ће имати 30 до 45 квадрата.

ЈУРИНЕ БАЈКЕ ЗА ХАШКИ СУД

Политика, Датум : 27.2.2010, Страна : А4

Туђманов министар обнове тврди да је Хрватска све чинила да се врате избегли Срби и да у томе није било никакве дискриминације

Загреб, 26. фебруара – Судаћи према тврдњама Туђмановог потпредседника владе и тадашњег министра обнове Јуре Радића, који је протекла два дана као сведок давао исказ пред хашким судом на суђењу тројници хрватских генерала оптужених за ратне злочине почињене над српским становништвом током војне акције „Олуја” и одмах после ње, хрватске власти су све чиниле како би се што више избеглих Срба вратило својим кућама.

„Бит је била створити услове да се врате и Срби и Хрвати, сви који желе хрватско држављанство”, тврдио је Радић, а доказе које му је предочавало тужилаштво које терети генерале за планирано етничко чишћење Срба покушао је да максимално релативизује и протумачи на свој начин.

Тако је Радић тврдио да приликом повратка избеглих „није било дискриминације по националној основи”, али и да је међу тадашњим хрватским функционерима било различитих идеја како да се реши повратак Срба. **Према транскриптима, који су у вези са овим били прочитани на суђењу, видљиво је да су неки хрватски политичари, међу којима и сам председник Фрањо Туђман, предлагали да се избеглим Србима исплати накнада за куће и земљу ако потпишу обавезу да одустају од повратка у Хрватску.**

„То је била једна од идеја, али она није прихваћена као закључак. Идеја о накнади била је у другом плану, јер напосто нисмо имали новаца”, рекао је на то Радић. О својој у јавности већ познатој изјави с тих састанака код Туђмана да „више никада не би требало допустити да Срба овде буде више од 10 одсто”, на шта је Туђман додао „ма ни десет одсто”, Радић је рекао да се „то односи на стратешки важно подручје између Купе и Уне, где је Хрватска најтања”.

„Хтели смо да се сви Срби врате, али ајмо ту населити десет пута више других грађана”, покушао је да то оправда Радић, а посебно је „одлутао” када је судијама покушао да објасни шта је у тим изјавама мислио под којим појмом: под Србима је, каже, подразумевао оне који су нападали Хрватску, а под другим грађанима Хрвате и све остале који прихватају Хрватску као своју домовину.

У наставку сведочења тужилаштво је на ту тему предочило Радићу његову изјаву:

„Дуго нисам видио лепшу слику него кад су Вараждинци и Сплићани ушли у Книн. На зиду сам видио натпис ’Чедо, не буш се врнул’. Треба народу дати што жели”, што је тужитељка овако прокоментарисала: „Чедо је често српско име, ви сте хтели рећи да се Срби не требају вратити!?”

„Ма не, Чедо је колоквијалан назив за четника. То је била порука окупатору да се неће вратити. Бит није Чедо, нагласак је на ’буш’, ја ту говорим о јединству Хрвата. И овде је један оптуженик из Загорја, а други из Далмације”, покушао је Радић да разувери тужитељку и објасни јој „финесе” хрватског језика.

Одмах после сведочења Јуре Радића забележене су и прве реакције у домаћој јавности. Председник СНВ Милорад Пуповац и председник Грађанског одбора за људска права Зоран Пусић посебно су незадовољни Радићевом тврдњом да су у куће српских избеглица насељавани Хрвати „како оне не би пропале, јер се знало да ће повратак Срба бити дуготрајан процес”.

„Свашта. Господин Радић јако добро зна који је био смисао исељавања Срба, јер је један од главних актера политике тог времена. Босански Хрвати нису доведени као чувари имовине, него су доведени да те куће чувају од Срба и спрече њихов повратак, а када су одлазили неретко су те куће биле потпуно девестиране”, каже о томе Пуповац.

„Јуре Радић прича бајке за малу децу! Сећам се као данас и могао бих цитирати Радића када се обраћао избеглицама из Босне. Казао је: ’Ви сте овде дошли да останете, ово ће бити ваше куће.’ Влада се тада поиграла избеглицама и уместо да је искористила међународну помоћ и осигурала им властите домове, она их је поразмештала по туђим кућама с намером етничког чишћења”, напомиње Пусић.

Какву је, иначе, улогу у свему томе имао сам Радић најбоље илуструје надимак који су му тих година дали сами хрватски новинари назвавши га „министром етничког чишћења”. Уосталом, Радић је још приликом свечаног почетка градње новог Масленичког моста у марту 1995. године, значи неколико месеци уочи војне акције „Олуја”, јасно рекао, што су тада пренели медији: „Зашто и ово не рећи јавно: Книн неће дуго бити већински српски град!”

СЛИКЕ ЖИВОТА: ДОМ У РАЧИ

Данас, Датум : 27.2.2010, Страна : 18

Рача, срце Шумадије, место богате историје које је ново време некако заобишло, слично као и путеви. Био је то типчно пољопривредни крај, а сама варошица центар у који се сливао народ из многобројних села. Тако је било док су људи до варошице долазили због великог броја занатлија и трговаца. Онда, кад је у Рачу стигла савремена индустрија, села више нису била занимљива, па је пољопривредни крај постао нешто друго. У једном тренутку у Рачи је било више запослених него становника. И то је прошло. Индустрија је замрла, а села су остала пушта. Но, у малој Рачи још као тврђава стоји зграда из времена Карађорђевића. Никакво време као да није могло да науди дому који је првобитно био намењен за оне који су после Првог светског рата остали без родитеља.

Попут замака из средњег века, огромних димензија, усред мале вароши још одолева велико здање. Без обзира што је од подизања великог дома прошло много времена, стиче се утисак да му је намена остала слична Данас у њему живе избегла и расељена лица.

Прича о великој згради заправо је прерасла у запис о људима и њиховим судбинама.
Аутор је Дејан Радуловић.

PRESS CLIPPING

Недеља 28.02.2010. год.

ОТИМАЈУ И ИМОВИНУ

Вечерње Новости, Датум : 28.2.2010, Страна : 4

УЧЕСТАЛИ НАПАДИ НА СРБЕ ПОВРАТНИКЕ У КЛИНИ

Да Албанци не бирају средства како би се домогли српске имовине најдрастичније се види у општини Клина на Космету, где су малобројни повратници изложени све учесталијим нападима.

Недавно каменовање куће Радосављевића у центру Клине представља само један у низу напада на Србе повратнике у овој метохијској општини. Мада су током последњег напада, трећег за десет дана, Владимир (72) и његова болесна супруга Босиљка (74) остали неповређени, представници Срба сматрају да је и овај напад на повратнике смишљен како би им се одузела имовина.

- Иако су сви напади на Србе пријављени косовској полицији, починиоци су и даље, наводно, непознати, а ми живимо у страху - истиче Свето Дабижљевић, председник општине Клина.

СРБИ ОБЕСПРАВЉЕНИ

Вечерње Новости, Датум : 28.2.2010, Страна : 4

МИНИСТАРСТВО ДИЈАСПОРЕ О ФЕДЕРАЦИЈИ БИХ

Српски народ који живи у Федерацији Босне и Херцеговине није у равноправном положају са друга два народа - хрватским и бошњачким, иако у правном смислу ужива конститутивност у оба ентитета у БиХ, закључак је анализе коју је спровело српско министарство за дијаспору.

У анализи, која је урађена у склопу припреме Стратегије очувања и јачања односа матичне државе са Србима у региону, истиче се да посебан проблем представља повратак избеглих и расељених Срба у Федерацију БиХ, као и повратак њихових имовинских и других права. То се негативно рефлектује и на остваривање других права, као што су право на рад или права у култури и просвети.

Приоритет министарства биће повратак протераних у своје домове, кроз доследно поштовање њихових грађанских права и слобода.

СРБИ У ГОРАЖДЕВЦУ НЕ ПРИМАЈУ ПОМОЋ

Политика, Датум : 28.2.2010, Страна : А5

Биће им исплаћена надокнада за јануар, кажу у Канцеларији министарства за Косово и Метохију

Косовска Митровица – **Корисници социјалне помоћи у Гораждевцу примиће надокнаду за јануар у износу од 4.000 до 9.000 динара. Али породице из једне од највећих српских енклава на Космету заостале надокнаде, изгледа, неће добити.**

Зато је Министарству за Косово и Метохију прослеђена петиција српских домаћинстава (201) из Гораждевца који су тражили од Министарства за Косово и Метохију, односно Центра за социјалну рад, да се њиховим угроженим сународницима исплати социјална помоћ и то за период од јуна до марта ове године.

Како је за изјавио Миломир Портић, житељ Гораждевца, људи су огорчени, немају чак ни за хлеб, со и шећер, а како им је речено – новац нису могли да добију јер нису обновили документа.

„Јануарска новчана надокнада за кориснике из Гораждевца биће исплаћена, али по свој прилици неће добити новац за период од шест месеци прошле године. У том периоду стриктно смо се придржавали уредбе Владе Републике Србије“, каже за „Политику“ Владимир Продовић, шеф Канцеларије министарства за Косово и Метохију у Косовској Митровици.

Како је за „Политику“ јуче објаснио Продовић, због ранијих злоупотреба око исплате новчане надокнаде Влада Србије је још у јуну прошле године донела одлуку по којој само повратници који су раздужили своје повратничке легитимације у месту у којем су били привремено расељени могу да конкуришу за социјалну помоћ.

Након ревизије испоставило се да у многим местима Метохије има оних лица која и даље живе у централној Србији, а социјалну помоћ примају на Косову и Метохији. Случај са корисницима надокнаде у Гораждевцу је специфичан, јер су они врло кратко били расељени из свог места, након 1999. године. Продовић истиче да многи од њих нису имало потребу да узимају избегличке легитимације, па је направљено „компромисно решење. **Договорено је да сви они који живе у Гораждевцу, без обзира на то да ли имају избегличку легитимацију, да ли су је вратили Комесаријату или нису, приме социјалну помоћ, под условом да испуњавају и остале услове.**

И у Центру за социјални рад у Косовској Митровици, потврдили су да је у поступку решавања документација коју су Гораждевчани проследили овом центру, али, како за „Политику“ каже Миладин Ђуровић, директор центра, с обзиром на то да је „буџетска година завршена, питање је како ће се решити период од јуна до децембра прошле године“.